

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๗

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ – ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เล่ม ๑ พ.ศ. ๒๕๖๗

สารบัญ

๕๘
กรกฎาคม ๓๗/๒๕๓๗ (ตามัญ)

๑. รัฐบาลตอบกระทู้ถามสมาชิก
 - ก. เรื่องโรคซึ่งดวงความเจริญของนักเรียน ของห้องนันทนทรประดาศรีเดช ๓๐๗๘-๓๐๗๒
 - ข. เรื่องให้รัฐบาลแต่งตั้งกิจการของรัฐบาลให้ที่ประชุมทราบเมื่อใกล้จะปิดสมัยประชุม ของชนวนรติษฐิครุณเดทย ๓๐๗๒
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๓๓ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๖ ของนายเจ้า ศรียาภิชัย ๓๐๗๓-๓๓๒๗
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. ๒๕๓๗ ของห้องจวนติปรีชา ๓๓๒๘-๓๓๕๖
๔. กระทู้ถามเรื่องรัฐบาลได้จัดการช่วยเหลือผู้คงชกคภยทตตาคทาม่วงอย่างไบบ้าง ของนายคาบญ์เกียง ทองดงยา ๓๓๕๖-๓๓๕๗

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๕๒๘	๓	รัฐบาล	รัฐบาล
๕๓๘	๓๐	ก	ก
๕๖๖	๒	กะท	กะท
๕๖๘	๓๒	เศรษฐกิจ	เศรษฐกิจ
๕๐๗	๓๘	ถึง	ถึง
๕๓๓	๕	ซง	ซง
๖๐๕	๒	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๖๐๘	๗	กรรมสิทธิ์	กรรมสิทธิ์
๘๐๕	๓๓	บ้าง	บ้าน
๘๓๐	๓	แต่ง	แต่ง
๘๕๖	๓	ชน	ชน
๘๖๓	๓๕	ใจ	ใจ
๘๗๓	ถูกต้อง	รัฐธรรมนูญ	รัฐธรรมนูญ
๘๘๒	๒๖	Government	Government
๓๐๕๘	๗	พระพินิจชนการ	พระพินิจชนากร
๓๐๖๕	๓๓	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ
๓๓๐	๓๘	ท่านนายก	ท่านนายก ๆ
๓๔	๓	แต่เร็ว	แต่เร็ว
	๖๒	ข้าพเจ้าเจ้า	ข้าพเจ้า
		กล่าว	กล่าว

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๗/๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคำ วันนั้นนัดมาประชุม
๑.๒ นาย เป็นองค์ประชุมแล้ว ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะ
แจ้งให้ที่ประชุมทราบ ไม่มี ระเบียบวาระที่ ๒ กระทู้ถามที่รัฐบาล
เตรียมจะตอบในสภาฯ เดือนมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๔๗๗ ที่ ๑
ของพระศรการวิจิตร เรื่องป้องกันเด็กดื่มนมบูห์ เจ้าของกระทู้ยังไม่มา
จะได้ขอให้รัฐบาลตอบกระทู้ที่ ๒ รายของ หลวงนรินทร์ ประดาตรีเวช
เรื่องโรคท้องความเจริญนักเรียน

หลวงนรินทร์ประดาตรีเวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว
ว่า รัฐบาลได้คำวิหรือยังที่จะแก้ไขในเรื่องโรคท้องความเจริญ
ของนักเรียน เช่น ๑ ไรจับต้น ๒ พยายามได้ เช่นพยายาม
๓ โรคฟัน & โรคผิวหนังต่างๆ เช่นคุดราด & ค่อมทอนซิด
๖

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เคี้ยว ไม่ตรงกับที่ท่าน
ตั้งมา

หลวงนรินทร์ประศาสตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า
ว่า ตรงกันแล้ว คือข้าพเจ้าได้ส่งไปโดยย่อ แล้วทางรัฐบาลได้
ถามว่าโรคอะไรบ้าง ข้าพเจ้าจึงได้บรรยายโรคต่างๆ ดังนี้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีดังนี้ เมื่อส่งไปอย่างไร
ก็จะต้องอ่านตามนั้น คือที่พิมพ์ โรเนียว

หลวงนรินทร์ประศาสตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า
ว่า รัฐบาลได้ดำริหรือยังที่จะจัดการแก้ไขในเรื่องโรคที่ถ่วงความ
เจริญของนักเรียน เพราะตามโรงเรียนต่างๆ ปรากฏว่านักเรียนเป็น
โรคที่ถ่วงความเจริญในการเล่าเรียน และโรคเหล่านี้จะเยียวยารักษา
ให้หายได้ แต่หาได้จัดการรักษาไม่ ด้วยขาดแพทย์ ขาดเวช
ภัณฑ์ เหล่านี้เป็นต้น โรคที่ถ่วงความเจริญของนักเรียนนั้นประมาณ
ไม่น้อยกว่า ๕๘ ถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ จึงขอทราบนโยบายของรัฐบาล
เพื่อที่จะจัดการในเรื่องนี้

พระตำรวจสันนิบาตฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ
กล่าวว่า ในการดำริแก้ไขเรื่องสุขภาพของนักเรียนตลอดจนกระทั่ง
ถึงการแก้ไขโรคที่ถ่วงการเรียนตามกะทันหันที่ตามมา เกี่ยวด้วยการ
สาธารณสุขและการแพทย์ โดยทั่วไป รัฐบาลได้สนใจและดำริใน
เรื่องนี้อยู่แล้ว คือได้จัดตั้งกรมการสาธารณสุขและการแพทย์ต่าง

โครงการนี้^๕ คนคนหนึ่ง ซึ่งมิ^๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน และผู้แทนของสถานที่ทำการรักษาพยาบาล และจัดการ ในเรื่อง^๕ นทุกกระทรวง และผู้สนใจหรือผู้ทรงวิชาคุณในเรื่องนี้ เพื่อ พิจารณากิจการสาธารณสุข การแพทย์ การส่งเสริมศึกษา การรักษา พยาบาล ให้ดำเนินเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้ทั่วถึงซึ่งกันและกัน ทั้ง ให้ดำเนินตรงต่อความประสงค์ของประเทศชาติอยู่ได้ด้วย ซึ่งบันทึก กรรมการก่าตั้งประชุมหารือวางโครงการนี้^๕ ก็น้อย และเมื่อได้เงินมา พอแก่การที่จะจัดในเรื่องนี้แล้ว ก็จะทำเนิงานแก่ ไรชชริคของคิงที่ ตามมานั้นต่อไป

หุดวงนรินทร์ประดำตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว ว่า ในระหว่างที่กรรมการก่าตั้งประชุมหารือวางโครงการนี้^๕ และยังมี ได้เงินงบประมาณซึ่งจัดทำ ข้าพเจ้าเชื่อว่ายังอีกนานวันจะสำเร็จ ดังนั้นขอทราบว่ามีรัฐบาลได้จัดทำโดยวิธีใดบ้าง เพื่อแก่ ไรชชริคของ ความเจริญที่ข้าพเจ้าตามมานั้น เงินงบประมาณเวลานี้ยังไม่ได้ อีก นานวันกว่าจะดำเนิน เพราะฉะนั้นในระหว่างนี้รัฐบาลได้ทำอะไรบ้าง หรือยัง

พระดำรัสดำถั้นประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ กล่าว ว่า ท่านผู้ถามก็เป็นกรรมการอยู่คนหนึ่ง งานที่ทำอยู่แต่ก็คง ได้ปรึกษาหารือกัน แต่จะถามกันเวลานี้ว่าเราทำอะไรอยู่บ้าง เท่าที่ ข้าพเจ้า รู้ตามเรื่อง ของงาน ที่ผ่าน มา ของ สุธาภิบาล โรงเรียน เรา

ภักข์ของเขา อย่างที่เคยทำมาแล้ว เมื่อคิดซัดก็ไปหาอนามัย ไปหา
โรงพยาบาลตมสภากาชาด สุขศาลา เรื่องเหล่านี้ทำกันโดยการช่วยกัน
ทุก ๆ ฝ่าย มิใช่ที่เราจะเดยเดี้ยงเมื่อไร หากแต่ว่าขยายตัวยังไม่ออก
คิดซัดด้วยเรายังไม่มีสตางค์

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ระบุว่า กะทำรายที่ ๓ ของขุนวรดิษฐ์
ครุณเวทย์ เรื่องขอให้รัฐบาลแดงกิจการของรัฐบาลในปีหนึ่ง ๆ ให้
สภาฯ ทราบเมื่อใดจะมีปีละสมัยประชุม

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าขอถามว่า รัฐบาลจะแถลงการงานของประเทศ ที่รัฐบาล
ทำไปแล้วในเวลาปีหนึ่ง ๆ แต่โดยย่อ ๆ เช่น การทำรถไฟ ทำทางไป
ใต้เพียงใด ใช้เงินเท่าใด การศึกษาได้จัดอันใดไป ได้ผู้ใด อันใด ฯลฯ
ให้สภาผู้แทนราษฎร ทราบในสมัยใด ๆ ปีละประชุมสามัญประจำปี
เพื่อราษฎรจะได้ทราบถึงความเจริญและหยิ่งถึงผลใดเสียในฐานะที่เป็น
เจ้าของเงิน ดังนั้นจะซัดของอย่างใดหรือหาไม่

นายกรัฐมนตรี กล่าวคือ การงานที่รัฐบาลได้ปฏิบัติไปในเวลา
นี้มีรายงานประจำปีอยู่แล้ว เช่น รายงานการศึกษา รายงานการ
คลัง รายงานการศุ่ดกากร เหล่านี้เป็นต้น ในรายงานนั้นจะทราบสถิติ
ต่าง ๆ เป็นอย่างดี อนึ่งคือไปทางราชการก็ได้ดำรงตั้งกองสถิติกลาง
ขึ้นอีก

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าไม่ติดใจสงสัยอะไร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๗๓ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๐ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่างของนายเจือ ศรัยาภิชัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา ซึ่งสภาฯ นั้นได้พิจารณาครบถ้วนแล้ว และลงมติให้รัฐบาลรับเอาไปพิจารณา แต่เมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๒๘/๒๕๗๐ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ครั้งมาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๗๑ พระราชบัญญัติที่รัฐบาลได้รับไปพิจารณาก่อนที่จะรับหลักการ และคณะรัฐมนตรีได้ลงมติว่าควรจะรับไว้ ข้าพเจ้าได้แจ้งให้เจ้าของทราบ แต่เจ้าของยังคิดใจใคร่จะให้นำเสนอต่อที่ประชุมเพื่อจะได้ฟังคำอธิบายของรัฐบาลต่อไป ข้าพเจ้าจึงได้นำเข้าระเบียบวาระ

นายเจือ ศรัยาภิชัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ ในการที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินตรามาต่อสภาฯ นั้นคงแต่ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ก็สมัยมีความประสงค์จะให้เงินเหรียญบาทซึ่งมบดตาย มีรอยดอกตราบดตายให้เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ต่อรัฐบาล เพราะข้าพเจ้าได้ทราบอยู่ว่ เงินเหรียญบาทที่มีรอยดอกตรานั้น ยังอยู่ในมือประชาชนอีกเป็นจำนวนมาก และได้ทราบว่เกือบ ๆ จะทุกจังหวัดได้รับความสะดวกอื่น ๆ กัน เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ข้าพเจ้าอยากขอให้รัฐบาลคิดหาทางผ่อนผันทางใดทางหนึ่งให้รับความสะดวกขยายของราษฎรในชนบท เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลมีทางใดทางหนึ่งที่จะผ่อนผันได้แล้ว ข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะถอนพระราชบัญญัติ

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
 ว่า ตามร่างพระราชบัญญัติเงินตราที่ท่านสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม
 เมื่อพิจารณาแล้วอาจจะเห็นได้ว่า มีความมุ่งหมายที่จะให้รัฐบาล
 รั้งเงินเหรียญที่ถูกต้องตราเป็นรอยในคุณภาพมากกว่าอย่างอื่น ใน
 การที่มีเหรียญถูกต้องตราในคุณภาพนั้น ข้าพเจ้าขอประทานเด้นขอว่า
 เมื่อยังมีโรงบ่อนอยู่ เงินที่เข้าไปในโรงบ่อนที่เจกเห็นว่าเป็นของดีแล้ว
 เขาก็ถูกต้องตรา การถูกต้องตราทำให้เงินมีส่วนเสียหาย แต่ก็เห็นว่าเป็น
 การไม่สมควรที่จะให้ โรงบ่อนทำเช่นนั้น รัฐบาลในสมัยนั้น เมื่อ
 ร.ศ. ๑๒๗ คือ พ.ศ. ๒๔๕๓ ก็ได้ออกพระราชบัญญัติมาตราทองคำ
 ฉบับหนึ่ง มีบทบัญญัติห้ามไม่ให้ชำระหนี้ตามกฎหมายด้วยเงินที่ออก
 ตราคุณภาพ คือเงินที่โรงบ่อนถูกต้องตรา ที่เงินเขาถูกต้องตรา เพื่อให้
 รัฐบาลเงินนี้หรือไม่ว่า ออกตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๗ คือ พ.ศ. ๒๔๕๓ ตกลง
 มา แม้จะมีกฎหมายบัญญัติไว้ว่าไม่ให้รับชำระหนี้ก็ดี แต่รัฐบาลใน
 สมัยนั้นเห็นว่าการถูกต้องตราออกในกรุงเทพฯ เป็นส่วนมาก การที่แพร่
 หายไปในหัวเมืองก็โดยที่คนในกรุงเทพฯ พาไป จึงได้ผ่อนผันกัน
 ตกลงมา เป็นเวลา ๒๐ ปี ครั้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ ได้มีพระราชบัญญัติ
 เงินตราฉบับใหม่อีกฉบับหนึ่ง ก็มีความอย่างเดียวกันกับพระราชบัญญัติ
 มาตราทองคำเดิม คือห้ามไม่ให้รับชำระหนี้ด้วยเงินที่ออกตราคุณภาพ
 แต่ส่วนเงินที่ส่งหรือไปด้วยการใช้ธรรมดานั้น ก็ไม่มีบทบัญญัติ
 ห้ามด้วยประการใด ๆ ว่าห้ามไม่ให้รับการใช้หนี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาล

ในสมัยนั้น เห็นว่าเป็นการสมควรที่จะเร่งรัดให้ไซบงคับทบญัตติ
 ประกาศในพระราชบัญญัติมาตราทองคำนั้น แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพ.ศ.
 ๒๔๗๓ ได้ผ่อนผันเวลาให้อีก ๖ เดือน เป็น ๒๐ ปีกับ ๖ เดือน เพื่อ
 ให้ราษฎรที่ได้ออกเงินตราที่ออกมากันเสีย มาบังคับเป็นเดดสต็อก
 เต็มมาหลายปีแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีโอกาสที่จะแก้ไข
 เป็นอย่างอื่น และในเวลาทีประกาศเรื่องนคราาโต ผู้ที่เก็บเงินเพื่อ
 จะเอาเปรียบไปเที่ยวกวาดซื้อในราคา ๓ บาทก็ไม่กล้าต่างค้ ถ้าเมื่อ
 หลัการเวลานี้เท่ากับให้พวกนั้นมีโอกาสมากันเงินได้ อีกประการ
 หนึ่งเงินคอกตราที่เจ้าหน้าที่ทางรัฐบาลรับไซตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๓ เป็น
 ต้นมาถึง ๘ พันบาทเศษ ซึ่งรัฐบาลไม่ได้บังคับให้เจ้าหน้าที่รับออก
 ไซเงินส่วนตัวเอง เพราะฉะนั้นเห็นได้ว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่
 จะแก้ไขบทบัญญัติที่เป็นบทไซบงคับมาแต่ตั้ง ๒๐ ปี และได้ผ่อนผัน
 คลอกมาอีก ๖ เดือน มาบังคับให้ไซพระราชบัญญัตินั้น นับว่าได้
 ไซอย่างจริงจังตั้งแต่พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๐ เป็นต้นมาแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นในข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีหนทางที่จะแก้ไขอย่างใด จึงขอ
 ประทานเรียนเพื่อทราบ

นายเจ้า ศรัยาก็ย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ ใน
 เรื่องเงินคอกตราหนี้ ในบันทึกของรัฐบาลที่รับรองอยู่แล้ว ว่า
 ข้าหลวงประจำจังหวัดกับสมุหเทศาภิบาล ได้ร้องขอมายังกระทรวง
 มหาดไทยขอให้รับแตกออกครึ่งหนึ่ง ทงนยกยอมจะปรากฏอย่างชัดเจน

แต่ว่า เงินเหรียญบาทยังอยู่ในมือของประชาชนอีกมาก และรัฐบาล
ก็ไมยอม และเงินบาทเหล่านั้นก็เป็นเงินรัฐบาลด้อยค่าเอง เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอเดชะที่ประชุมว่า เพื่อที่จะให้รัฐบาล
เห็นประจักษ์แจ้งว่าเงินเหรียญบาทยังอยู่ในมือของประชาชนอีกมาก
นั้น รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไร ข้าพเจ้าหวังว่าบรรดาสมาชิกประเภท
ที่ ๓ ทั้งหลายด้วยกัน ที่ใคร่ปรารถนาความเดือดร้อนในเรื่องเงินเหรียญออก
ตราไปรษณียากรเพื่อแสดงให้รัฐบาลเห็นได้ว่าเราได้รับความเดือด
ร้อนจริงหรือไม่.....

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่ ขอให้พูดกับประธาน ไม่
ใช้พูดกับสมาชิก

นายเจือ ศรีสยามย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะทราบว่ารัฐบาลจะแก้ไขอย่างไรได้บ้าง เมื่อ
เป็นอันแน่นอนแล้วว่าเงินยังมีอยู่ในมือประชาชน เงินเหรียญบาท

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่ ข้าพเจ้าได้ตอบตลอดแล้วว่าได้ผ่อนผันมาให้เป็น ๒๐ ปีกับ ๖ เดือน
แล้ว เพราะฉะนั้นเป็นการเหลือวิสัยที่จะช่วยเหลือได้ ที่ท่านทราบว่า
เจ้าเมือง เทศภิบาล ได้พูดมานั้นก็เป็นความจริง เมื่อพูดมาก็ผ่อนให้
๖ เดือนแล้ว เพราะฉะนั้นในกาตต่อมาจะมีพูดบ้างก็ไม่ผิดหลักฐานพอที่
จะทำให้กระทรวงการคลังในเวลานั้นเห็นเป็นความจริงได้

นายบุญศิริ เทพาคำ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน กล่าว

ว่า เรื่องเงินเหรียญบาทนี้ ความจริงรัฐบาลควรจะเห็นใจราษฎร
 ให้มาก คือเงินเหรียญบาทในเวลานี้ได้ระบาคอยู่ตามจังหวัดคืออย่างมาก
 มาย แต่ว่าเงินเหรียญบาทนั้นห้ามซื้อและโอกาสที่ได้แตกเปิดขึ้น
 ไม่ กระทำให้เงินต่างประเทศ เช่นเงินรูบี่ต้องระบาคมาในประเทศ
 ดสยามเป็นจำนวนนับตั้งล้าน ๆ ในเวลานี้รัฐบาลได้ยอมให้ราษฎร
 ได้นำเงินเหรียญบาทมาใช้ ก็เท่ากับรัฐบาลได้กำจัดเงินต่างประเทศ
 ให้ออกห่างไป เงินต่างประเทศที่มาใช้ในประเทศสยามเรากระทำให้
 ราษฎรได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง คือสำหรับพ่อค้าสำหรับ
 แลกกันเขาเปรียบทั้งชนและทั้งดอง แต่รัฐบาลไม่ควรจะไปคำนึงถึง
 ว่าผู้ซึ่งรับแลกเปลี่ยนนั้นจะมีกำไร ข้าพเจ้านึกว่าการที่เขารับแลกเปลี่ยน
 เป็นการเสี่ยงโชคมากกว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลได้ยอมอนุญาตให้ราษฎร
 ใช้เงินเหรียญบาทก็นับว่าเขามีกำไร ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่อนุญาตให้
 เขาใช้ ท่านผู้ที่ได้แลกเปลี่ยนนั้นก็ขาดทุนไป ดังนั้นจึงเป็นการเสี่ยงโชค
 เพราะฉะนั้นเท่าที่ส่งมาซึกเงินอร่าง พระราชบัญญัตินี้มากก็เท่ากับช่วย
 เหลือรัฐบาลให้เงินต่างประเทศที่ระบาคมาอยู่ในเชียงใหม่ แม้ฮ่อง-
 ลอน ถ้าปางลดน้อยไป ดังนั้นเป็นคั้น และข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่าหลวง
 ประจำจังหวัดได้เสนอความเห็นมาตั้งนั้นว่า ถ้าอนุญาตให้ใช้เงินเหรียญ
 บาทแล้ว จะเป็นส่วนหนึ่งของการกำจัดเงินต่างประเทศซึ่งเข้ามาแพร่
 หดายและทำให้ราษฎรเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
 ให้รัฐบาลเห็นอกราษฎร ซึ่งอยู่จังหวัดชายแดน ซึ่งได้มีเงินต่างประเทศ
 เข้ามาใช้้อย่างมากมาย

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูลนคร กล่าววา
 ตามหลักการของผู้เสนอ ประสงค์ ให้เงินเหรียญบาทที่ออกคัดค้านใช้
 เป็นเงินชำระหนี้ของรัฐบาลได้เท่านั้น หากได้มีความมุ่งหมายที่จะให้นำ
 เงินเหล่านี้มาแลกเอาเงินที่ค้ ๆ หรือธนบัตร ค่อรัฐบาลไม่ เพราะ
 ฉะนั้นความมุ่งหมายในทันทีคอยู่แก่ผู้ ที่มีหน้าที่ชำระหนี้ คือภาษี
 อากรค่อรัฐบาลนั้นสามารถจะนำเงินเหรียญมาเดี่ยค่อรัฐบาลได้ เงิน
 คอกค้ความจริงก็ยอมรับอยู่แต่ວ่าเป็นเงินค้ ๆ ของรัฐบาลเอง
 ก็ทำไมเด่าเราจะไม่นิยมเงินเหรียญของเราหรือ ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐบาล
 คอบในคราวประชุมคราวก่อน ดูเหมือนหนึ่งว่าพวกเราหรือรัฐบาล
 เองไม่นิยมในเงินเหรียญบาทของเราเอง ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการ
 ผิดความมุ่งหมายของราษฎรเป็นอันมาก อีกประการหนึ่งตามบันทึก
 ของรัฐบาลที่ตั้งถดบัมาดภา ๆ ก็ปรากฏว่าเงินเหรียญที่คอกค้ความเมื่อ
 ปี ๒๕๗๓ ก็มีบทบัญญัติอย่างเดียวกับ พ.ศ. ๒๕๕๓ เหมือนกัน แต่ก็ให้
 โศกาสที่จะแลกกันได้ แต่เมื่อภายหลังนั้น ๖ เดือนเด่วก็แลกไม่ได้
 เงินเหรียญที่คอกค้ความคามข้อ ๕ ของบันทึกของรัฐบาลเท่าที่กรมคลัง
 สอบถวนได้ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่คดงต่าง ๆ ใ้รับไว้ โดยความพล้ง
 เผลอ และต้องรับผิดชอบนำเงินตั้งใช้ เป็นจำนวน ๘,๕๖๓ บาท นี้
 แสดงให้เห็นว่าเงินคอกค้ความ คนที่ทุกจริตสามารถที่จะดบเดื่อนรอย
 คอกค้ความนั้น แลวก็นำมาใช้ต่อราษฎรหรือค่อรัฐบาลได้ ขอให้คู้ว่า
 แม้แต่เจ้าหน้าที่คดงเองก็ไม่สามารถที่จะคู้ได้ว่าเงินนั้นค้ หรือ ข้อ ประ-

การใด เพราะฉะนั้นเมื่อเงินนี้ ๆ เราจะไม่ยอมให้ราษฎรใช้ใคร ๆ
 อยู่ เราควรจะอนุญาตให้ราษฎรใช้ ได้ต่อไป ตามความมุ่งหมายของ
 ผู้แทนราษฎรทั้งหลาย ที่รัฐบาลตอบว่า สมุหเทศาภิบาลก็ดี หรือผู้ว่า
 ราชการก็ดี ได้ขอมาแล้ว ได้ผ่อนเวลาให้ ๖ เดือนนั้น ไม่ตรงกับบัน-
 ทึก ความที่บันทึกไว้ ในข้อ ๓ บอกว่า ต่อมาภายหลังจากเวลา ๖ เดือน
 ที่กล่าวในข้อ ๒ มีผู้ว่าราชการจังหวัด สมุหเทศาภิบาล บางแห่ง รวม
 ทั้งกระทรวงมหาดไทย ได้เสนอความเห็นว่าการประกาศรับอีกครั้ง
 หนึ่ง นี้แสดงให้เห็นว่า แม้แต่รัฐบาลเอง หรือกระทรวงมหาดไทย
 หรือผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ก็ยังสมุหเทศาภิบาลก็ดี ข้าหลวงประ-
 จักษ์จังหวัดก็ดี ได้มองเห็นความทุกข์ยากของราษฎรในเรื่องนี้ จึงได้
 เสนอขึ้นมา แต่รัฐบาลก็หาได้รับรองเรื่องนี้ไม่ ให้จัดการให้เป็นไป
 ตามพระราชบัญญัติ และตามความมุ่งหวังอะไร ซึ่งกระทรวงมหาด
 ไทยเองก็ได้ตัวเห็นชอบด้วย และคณะรัฐบาลชั้นสูง คือคณะรัฐ-
 มন্ত্রীไม่เห็นชอบด้วย การจึงเป็นอันตกไป เมื่อมีผู้แทนราษฎรเสนอ
 ขึ้นมาเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลควรจะคิดใคร่ครวญให้มาก ไม่ใช่
 ว่าจะปิดไปให้พ้นมือเท่านั้น เมื่อความปรากฏชัดเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็เห็น
 ว่าไม่เห็นมีทางเสียหายอย่างไรเลย และตามหลักการเราก็ให้ใช้แต่
 ผู้ที่มหนาทชำระหนี้ต่อรัฐบาลเท่านั้น ไม่ใช่ที่เราจะรับแลกทุกอย่างไป
 หลักการของเขาจำกัคงแคบอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงหวังว่ารัฐ-

ขาดคงจะพยายามอีกครึ่งหนึ่ง และถ้ารัฐบาลไม่ดำเนินการที่จะจัดการได้
 พวกเราผู้แทนราษฎรก็ควรจะพร้อมใจกันจัดการให้พระราชบัญญัตินี้
 ออกใช้ เป็นกฎหมายได้

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
 ว่า ตามที่สมาชิกเสนอว่ารัฐบาลได้แถลงผิดกับบันทึก ไม่จริง คือ
 ข้าพเจ้าบอกไว้ เมื่อพระราชบัญญัติ ๒๕๗๑ ออก เทศบาลเจ้าเมือง
 ได้รื้อถอนหนึ่งแล้ว กระทรวงคลังในเวลานั้นจึงได้ผ่อนเวลาให้ ๖ เดือน
 ข้าพเจ้าได้สอบถามแล้วว่าขอเพียง ๖ เดือน แต่เมื่อพ้น ๖ เดือนแล้วได้
 ขอมามาก แต่รัฐบาลเวลานั้นได้พิจารณาครอบคอบแล้ว จึงไม่ทำเช่น
 นั้น เพราะการที่ทำอันตรายคือเงินตราเช่นนี้เป็นการทำให้เสื่อมเสียไป
 เป็นความผิดไม่ควรจะรับ เพราะฉะนั้นจึงไม่ผ่อนเวลาให้อีก แต่ส่วน
 เงินที่หักหายไปโดยใช้อย่างธรรมดา เวลานั้นก็ยังรับชำระอยู่เต็มๆ
 ไม่มีการปฏิเสธรูปอย่างใด ส่วนสมาชิกที่บอกว่าแม่ฮ่องสอนมีเงินรับ
 เข้ามามากก็เป็นความจริง แต่เดี๋ยวนี้ความนิยมก็ได้บอยถอยไปแล้ว
 และบัดนี้ได้ปรากฏว่าความนิยมในการใช้เงินรับนั้นน้อยลงมาก ราษฎร
 แถบนั้นต้องการใช้เงินเหรียญดั่งและต่างค่าเท่านั้นเอง ซึ่งกระทรวง
 การคลังได้พยายามทุกอย่างเพื่อให้ราษฎรเชียงใหม่หรือที่อื่นๆ
 ได้ยอมรับต่างค่า เหรียญดั่ง มากกว่าเหรียญบาท มีความนิยม
 ในเรื่องเหรียญบาทน้อยลงไป กระทรวงการคลังในบัดนี้ได้พยายาม
 จนสุดกำลังที่จะหาหนทางพิจารณาว่าความนิยมอยู่ตรงไหน แต่ใน

ส่วนเหรียญคอกคัตตรา นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเป็นอันแก่ ไซ้ไม่ได้ และ
 เมื่อที่สุดข้าพเจ้าได้ ไปรับงานอยู่ที่นั่น ก็ได้ตรวจตราอีกหลายคราว
 ก็ไม่ปรากฏว่าจะมีมากนัก เพราะการคอกคัตตราไปที่กรุงเทพฯ คอก
 ที่โรงบ่อนออกไปหัวเมือง เพราะฉะนั้นเวลา ๒๐ ปีกับ ๖ เดือนนี้ข้าพเจ้า
 คิดว่าเป็นเวลาพอสมควรแล้วที่จะไซ้ทบบัญญัติที่มีไว้ในพระราชบัญญัติ
 เงินตรา พ.ศ. ๒๔๗๓ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีโอกาสที่จะ
 แก่ไซ้ ส่วนเงินที่บอกว่าเป็นหน้าทรับ ไม่ใช่เจ้าหน้าที่คไม่ถก เจ้า
 หน้าตลกเหมือนกัน แต่ด้วยเงินมีมาก ๆ เข้า คุพตกไปก็เป็นความ
 ผิดของเขา ไม่ใช่ที่เราไปดบเดือนอะไร ความจริงที่เงินคอกคัตตรา
 มาขึ้นในบั้นนี้ ข้าพเจ้าให้สอบถามไปตามคตต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าไม่มี
 เดยมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ข้าพเจ้าขอให้พระ
 ราชบัญญัติที่ไซ้มาแล้วเป็นเวลา ๖ ปี ให้มีกฤษฎาภินิหาร ย้ายไป
 รอพนมาอีกต่อไป

นายบุญมา เดวีศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย กล่าวว่ เรื่อง
 เงินคัตตราข้าพเจ้ามีความเห็นด้วยตามที่เสนอพระราชบัญญัติ และ
 ข้าพเจ้าได้ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ศกนี้ จนบัดนี้
 ยังไม่ได้รับคำตอบ เนื่องจากจังหวัดเลยที่ข้าพเจ้าอยู่ได้ รับความ
 เดือดร้อน ถ้าหากว่าท่านประธานจะอนุญาตให้ข้าพเจ้าอ่านกระทู้จะ
 ได้อ่านในบั้นนี้ ฯลฯ

ท่านารแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เสียใจ อนุญาตไม่ได้ รอ
 ให้อภิปรายในหลักการของพระราชบัญญัตินี้

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
 ว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าเองไม่อยากจะพูดในทางฉ้อฉล คือใครขอให้ท่าน
 ประธานฟังถึงถึงความยุติธรรมเป็นใหญ่ ถ้าหากว่าการกระทำของ
 รัฐบาลตามพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๔๗๐ และแก้ไขเพิ่มเติม
 พ.ศ. ๒๔๗๓ เป็นความยุติธรรมหรือไม่ ถ้ายุติธรรมก็แล้วไป
 แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ยุติธรรม คือกล่าวตามหลักวิชาในเรื่องเงินตรา
 เราจะเห็นได้ว่า ถ้าการกระทำอย่างนั้นเป็นการกระทำของบริษัท เรา
 เรียกว่าบริษัทนั้นโกงเงินของราษฎร แต่รัฐบาลได้ทำ จะกล่าว
 ตามหลักวิชาเงินตรา ผู้ใดถือเงินตรานั้นหมายความว่าถือวัตถุอัน
 หนึ่งซึ่งแทนราคาทรัพย์สินอย่างหนึ่งซึ่งมีราคา ๓ บาท สมมติว่าถือเงิน
 ตรา ๓ บาท ทำนองเดียวกัน ชนิดก็เหมือนกัน หมายความว่ารัฐบาล
 ชาติหนึ่งจะต้องจ่ายทรัพย์สินให้แก่เขาเป็นราคา ๓ บาท เงินตราอัน
 หนึ่งซึ่งแท้จริงได้ความแล้วว่าเป็นเงินตราของรัฐบาล จงอยู่รัฐบาลอ้าง
 ว่าได้เคยออกพระราชบัญญัติว่าใครมิให้รับมากันเดียว และเอาเงิน
 ตราที่ถูกกดไปใช้ แต่ขอให้ฟังถึงดู การศึกษาของประเทศสยาม
 จำนวนคน ๓๒ ล้านเศษ การคมนาคมเป็นอย่างไร การให้เวตาแก่ผู้
 ถือเงินตราเป็นเวตาอีก ๓ ปี ๖ เดือนนั้นพอหรือยัง ถ้าใคร่ตรวจโดย
 ความยุติธรรม หรือความรู้อย่างใด หรือถือหลักภาสาคิดว่า นอนดุ้ง
 ให้นอนค้ำ นอนตำ ให้นอนหงาย คนทุกคนยังโง่เงาเบาปัญญา เรา
 ใช้อำนาจออกกฎหมายว่าใครมิให้เอามาแตก ถ้าไม่เอามาแตกแล้ว

ใช้ไม่ได้ เป็นการใช้อำนาจ ข้าพเจ้าอยากจะเรียกว่าถ้าบริษัททำอะไร
เรียกว่าโกง ในสมัยนี้เป็นสมัยประชาธิปไตย รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาล
ใหม่เป็นรัฐบาลประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นเมื่อมีผู้เสนออย่างนี้
ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรพิจารณาไตร่ตรองด้วยความยุติธรรม
ถ้าหากว่าไม่ยอมให้ใช้ ก็เรียกว่าให้ราษฎรเดียวเปรียบ ไม่ยุติธรรม
จริง ๆ

นายกรัฐมนตรีก่อนนี้ กล่าวว่า เงินที่ คอกครานัน รัฐบาลตั้งแต่
ครั้งก่อนนั้นเห็นว่าเป็นเงินที่ชำระใช้ไม่ได้ แต่ถึงกระนั้นรัฐบาลก็
ยังให้ โขกาศที่จะรับคนอยู่เป็นเวลานาน ๆ คือตามตรฐมนตรีกว่าการ
กระทรวงการคลังได้ ชำแจงมาแล้ว คนมาจับคนเงินที่คอกครานัน
เป็นเงินที่ชำระแต่กันว่ามีแต่เพียงเนื้อเงินอยู่เท่านั้น ส่วนค่าของ
เงินนั้นไม่มีราคาพอ คือแปลว่าเนื้อเงินในเวลานั้นลดค่าลงไปเสียแล้ว
ถ้าเมื่อรัฐบาลยอมให้รับเช่นนั้นคงแต่ก่อนนั้น รัฐบาลก็ต้องขาดทุน
มากมาย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ขอให้สมาชิกรัฐสภาของคุณให้คิด ถ้าว่ารับ
ไปแล้วอาจจะทำให้รัฐบาลเสียหายได้มากมาย อีกอย่างหนึ่งการ
ปลอมเงินต่าง ๆ เป็นการปลอมง่ายกว่าที่ปลอมธนบัตรเสียอีก การ
ปลอมธนบัตรต้องทำพิศดารอยู่มาก แปลว่าต้องมีวิชาความรู้ ต้อง
จัดการโดยพิจารณา แต่ว่าการทำเงินปลอมได้ง่ายก็ทำได้ เพราะฉะนั้น
การปลอมเงินจึงปลอมง่าย อาจจะปลอมให้เป็นของที่ตราคั้นรัฐ-
บาลตั้งกระมังคงกอบตั้งโดย รัฐบาลจะทำอย่างไรได้ ผลเสียหายก็

ตกอยู่กับรัฐบาล แล้วผลอันนั้นก็กินไปถึงราษฎรอีก เพราะฉะนั้น
ขอท่านผู้เป็นประธานจงให้สมาชิกทั้งหลายที่รักตรองดูให้ถี่

ขุนศรีสุทนต์ เวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่า เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังมาแล้ว ยังไม่เห็นว่ามีฝ่ายรัฐบาลใด ชัดแจ้งว่า
ถ้ารับเงินรายนั้นต่อไปแล้วจะเกิดความเสียหายแก่ประเทศบ้านเมืองด้วย
ประการใดบ้าง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพียงแต่ยืนยันว่า
ได้ประกาศไปแล้วตั้ง ๒๐ กว่าปี แล้วเมื่อพวกนั้นไม่เอาเงินมาให้จะ
ไปให้รับอย่างไรอีก มีเท่านั้น แต่ที่ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังถ้าไป อยู่บ้านนอกคอกนา ซึ่งไปอยู่ อย่างจังหวัดของข้าพเจ้า
ท่านจะไม่พูดอย่างนั้นเลย เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าจากคำบดแห่ง
หนึ่งก็ว่าจะมาแลกเปลี่ยนถึงศาลากลางจังหวัด & พันกว่าเงิน คิดดูที่หรือ
ผลเมืองของเราถ้าสามารถจะทำได้อย่างไร คือถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการคลังพูดเพราะในพระนครแล้ว ข้าพเจ้าก็จะเห็น
ชอบด้วยเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่ต้องพิจารณา
ถึงแก่นั้น พิจารณาแค่เพียงว่า ถ้าหากว่าเรารับเงินเหล่านั้นมาอีกจะ
เป็นการเสียหายอย่างไรบ้างแก่ประเทศบ้านเมือง ถ้าหากว่าเราไม่รับ
จะเป็นการเสียหายอย่างไรหรือไม่ คิดว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
การที่รัฐบาลไม่รับแลกเปลี่ยนนั้นเป็นการทำให้ราษฎรยากจนลง นี้
เป็นความจริงที่เดียวว่า ราษฎรในจังหวัดที่เป็นมณฑลอุดรแต่เดิมนั้น
ยากจน เพราะรัฐบาลไม่รับแลกเปลี่ยนเงินตราเป็นอันมาก ไม่
ใช้น้อยทีเดียว เพราะเหตุใด ข้าพเจ้าจะต้องกล่าวให้ที่ประชุมทราบ

เด็กน้อย คือคนทางโน้นเห็นเงินเป็นของวิเศษ เมื่อทำการค้าขาย
 บรรจบบาทแล้ว ยากที่จะให้เห็นเดือนเห็นตะวัน พอได้แต่ถนัดถใจ
 จึงพยายามสะสมไว้มากๆ คนละ ๒๕-๓๐ บาท บางคนถึงร้อยถึงพัน
 ไม่ใช่จ่ายอย่างโต เมื่อรัฐบาลประกาศให้เงินเหล่านี้มาแลกเปลี่ยน
 ราษฎร โดยมากไม่ทราบประกาศ เพราะอยู่ในชนบทที่ห่างไกล หรือ
 ทราบเช่นตาแก่หรือยายแก่ ไม่ได้มารอจะมาแลกเปลี่ยนทางจังหวัด
 เพราะเหตุฉะนั้นทำให้เงินเหล่านี้ตกค้างอยู่กับราษฎรเป็นอันมาก ด้วย
 เหตุประการนี้รัฐบาลไม่รับหลักการพระราชบัญญัตินี้เท่ากับตั้ง
 โทษราษฎรอยู่ ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าเป็นการรังโทษแน่ๆ ขอได้โปรด
 ใคร่ครวญให้ดี คือว่าขอให้เห็นว่าการรับแลกเปลี่ยนจะได้รับความเสีย-
 หายยิ่งกว่าเจ้าคุณนาย ก. ก. โด ช. แจงมา ข้อสำคัญอีกอันหนึ่งก็คือว่า
 การที่เราทำเช่นนั้นดูเหมือนว่าราษฎรเป็นคนไทย กลับมาปรบเอาว่า
 ราษฎรเป็นคนไทย เพราะเหตุดังนี้ ก็เมื่อปรากฏว่ามีคนออกคิดรา
 เงินเหรียญบาทชนิดนี้ไว้ เหตุใดแล้วรัฐบาลจึงไม่รับออกกฎหมาย
 บังคับห้ามเสีย กลับปล่อยให้อาณาประชาราษฎร์ ได้กันทั้งประเทศ
 แล้วกลับมาประกาศบอกว่าเป็นคนไม่เอา มีอย่างที่ไหน ขอคิดดู
 ให้ดี ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีอย่างที่ไหนเลย ทำแก่อาณาประชาราษฎรอย่าง
 นี้ ถึงแม้ว่ารัฐบาลได้ประกาศเสียแล้วว่าเป็นเงินออกคิดตราเป็นอันใช้ไม่
 ได้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าราษฎรคนใดที่เป็นคนฉลาดแล้วก็คงไม่รับเอาไว้
 ทีเดียว ก็เมื่อรัฐบาลไม่ประกาศห้ามปรามแล้ว ปล่อยให้ราษฎรใช้
 กันมานาน จนกระทั่งว่าแต่เด็กจนคนหนุ่มแก่ถึงแก่แก่แล้ว กลับมากล่าว

ว่าได้ประกาศแล้ว ไม่นำมาจึงเลิก ใช้ไม่ได้ ควรแห่หรือ ขอ
ได้ ไปรคเขาฆ่าเท้าครองคุณ.....

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่่า ขอให้ท่านพูดเสียใหม่เถอะ
คำหลังนี้ไม่ค่อยจะน่าฟัง

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่่า เพราะเหตุใด

ทำการแทนประธานสภา กล่าวว่่า สมองท่านมี ใช้สมองคิดชี้
ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่่า มิได้ ที่ไม่น่าฟังนั้นเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าเป็นผู้ช่วยพูดกับท่านผู้
ใหญ่ แต่อย่างไรก็ตาม ย้ำได้เถียงเถย ข้าพเจ้าขอถอนด้วยความ
เคารพคิดว่า แลว่ก็ราษฎรต้องยากจนน่นประการหนึ่ง อีกประการ
หนึ่งการทำเงินทอง คือว่าการทำเงินทองนี้ ที่รัฐบาลทำขึ้นมาต้อง
ทำด้วยค่า คือหมายความว่าต้องมีการใช้จ่ายเงินทอง คือว่ามีกา
รใช้จ่ายในการทำ ก็เมื่อเราทำเงินมาแล้ว เราไม่ใช้ โดยไม่มีเหตุผล
อันสมควรอย่างนี้ เป็นการสมควรแห่หรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็น
การสมควรเลย ก็เมื่อเรายังเหตุผลในการที่ไม่รับแลกเปลี่ยนไม่ได้
ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะรับลดการในเรื่องนี้ได้

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่่า ท่านสมาชิกที่ได้กล่าวมาเมื่อกน ที่
จริงท่านไม่ได้ ไปเห็นคอกว่่า เงินเหรียญบาทก็ดี เหรียญบาทกตมๆ
ก็ดี มีผู้ทำปดอมกนมากมาย แลว่ทำได้ระคองก น้อย่างเป็นค่นว่่าท่าน

จะผ่านไปท่าเรือ ท่านจะสังเกตเห็นได้ว่ามีคนขายกะคุ่มทำเป็นเงินบาทแดง ก็เหมือนกับตราดอกบ๊วยอะไรต่างๆ เหล่านี้แหละ เขาขายกันทั่วไป เพื่อสำหรับประดับประดา อย่างนี้ นักแต่เห็นได้แต่ดูว่าการปลอมเป็น การง่ายเพียงไร ขอโทษ เมื่อมีคนตรู้อารัฐบาลรับแตก แล้วยังต่าง คนต่างทำปลอมเช่นนั้นแล้ว จะไม่ทำให้รัฐบาลเสียหายหรือ ใจด้าน เงินก็ตกเช่นนี้รัฐบาลก็ราคาทุนใหญ่ ความเสียหายจะอยู่กับใครเล่า อยู่กับรัฐบาล อยู่กับรัฐบาลก็ต้องร้องถึงราษฎรด้วยอีก เช่นเคยอ ก็น้อย่างนี้แหละ ท่านเห็นประโยชน์แก่คนส่วนน้อย แต่ท่านไปตั้ง- ทหารประโยชน์ของคนส่วนมากเสีย อย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนให้ทราบ

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มนี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่ ตามที่ท่านเจ้าคุณนายกา บอกว่าเงินบาทนั้นปลอมได้ง่ายอะไรอย่างนี้ เป็นคำนี้ สำหรับความจริงข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่า เงินสมัยเก่าคือสมัยเงิน กดมๆ สมัยนั้นทำปลอมได้ง่ายจริง เนื่องจากการทำปลอมได้ง่าย เช่นนั้น สมัยวิทยาศาสตร์ ได้เจริญขึ้น เขาจึงพยายามทำเงินแบบกดม ชนิดบริม เพื่อไม่ให้ปลอมได้ง่าย และพยายาม มีตราอะไรต่างๆ นี้คือ ความเจริญของเงิน ซึ่งทำอย่างไรก็ดี ไม่มีใครจะปลอมได้เหมือนเป็น อันขาด อีกอย่างหนึ่ง ในสมัยนี้รู้ ดีกว่าราษฎรของประเทศเรายากจน และขอให้รัฐบาลระดีกว่ารัฐบาลของเรานับว่ารัฐบาลของประชาธิปไตย-

โดย เป็นรัฐบาลของประชาชน ก็เมื่อประชาชนยากจนและได้รับความเดือดร้อนด้วยเรื่องเงิน เช่นนี้แต่รัฐบาลของประชาชนทำไมไม่เห็นใจของประชาชนเหล่านี้ และเราจำเป็นจะต้องเห็นใจของประชาชน ว่าตกทุกข์ได้เพียงไร ในที่สุดรัฐบาลไม่รับเช่นนั้นแล้ว มันแปลว่าอะไร นั่นก็แปลว่าจะทำให้ราษฎรปั่นป่วนยุ่งเหยิง ไปใหญ่โต แล้วก็จะ เป็นรัฐบาลของประชาธิปไตยอย่างไรได้ ด้วยเหตุฉะนั้นแหละ ข้าพเจ้า แลเห็นด้วยกับผู้เสนอ ในการที่รัฐบาลจะต้องช่วยเหลือในเรื่องเงิน ความให้ เป็นผลสำเร็จ คือรับชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย นี้แหละก็จะ เป็นทางบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎรลงได้

พระพิณิจจนากร ผู้แทนราษฎร จังหวัด เชียงใหม่ กล่าว ว่า ก่อนที่ข้าพเจ้าจะลงมติขอรับรองในเรื่องนี้ ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลังสักข้อหนึ่งก่อน คืออยากจะทราบว่าเงินที่ เราขายไปให้แก่ต่างประเทศเป็นจำนวน ๕๐ ล้านนั้นเมื่อของหมายอะไร บ้าง เกี่ยวกับประเด็นในเรื่องนี้ ขอทราบอย่างนั้นเกี่ยวกับประเด็น ที่จะลงมติในเรื่องนี้ ขอทราบ เงินตราที่เราขายให้แก่ต่างประเทศ ไปตั้ง ๕๐ ล้านนั้นเมื่อของหมายอะไรบ้างหรือเปล่า เกี่ยวกับในการที่ จะลงมติในเรื่องนี้ ขอทราบ เกี่ยวกับอย่างนี้ทีเดียว

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว ว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้สอบค้นแล้ว ปรากฏว่าเงินที่ขายไปให้ต่างประเทศนั้นเป็นเงินที่หมดสูญ และนำหนักตกน้อยไปเป็นจำนวนมาก ไม่ใช่เงินดี เงินดียังอยู่ที่คลังทองนั้น

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่า รัฐบาลไม่รับในเรื่องนี้ เพราะมีเครื่องตรวจสอบ

พระพิณิจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า คือ
เขาทำเงิน แต่ว่าเขาจะรู้ได้ว่าปลอมหรือไม่ปลอมนั้น.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านจะมาซักถามรัฐบาล
หรืออย่างไร

พระพิณิจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า มิได้
เพื่อจะได้ลงมติให้ยกเลิกโดยตรง ถ้าไม่อย่างนั้นก็ลงมติไม่ได้ ถ้าไม่
ตอบก็ไม่ว่าอย่างไร เห็นรัฐบาลท่านยิ้ม ๆ

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่า ทางโรงกระดาษปณิ มีเครื่องตรวจสอบเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นเงินที่
ไม่ใช่เป็นเงินของรัฐบาลแล้วตรวจสอบได้แน่นอน ว่าเป็นเงินที่แท้
จริงหรือไม่ใช่แท้จริง

พระพิณิจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ใน
เรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่ามีทางจะคิดไปได้ ๒ อย่าง ท่านสมาชิกข้าพเจ้า
ก็เห็นใจมากทีเดียว แต่ถ้าจะยอมให้พระราชบัญญัตินี้ออกไปได้ตาม
ความประสงค์ของท่านสมาชิกหลายคน ก็เป็นทุกข์แทนรัฐบาลเหมือน
กัน เพราะถ้ารัฐบาลก็เป็นของพวกเขา เพราะฉะนั้นก่อนที่เราจะลง
มติไปอย่างใดอย่างหนึ่ง เราก็ควรจะได้ตรึกตรองกันให้รอบคอบให้
มาก เราจะบอกรัฐบาลให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ไม่ดีสมควร ข้าพเจ้าก็

ไม่สมควรจะพูดในทางนั้นเหมือนกัน และที่ระปรักปรำทำนุสมาธิกว่า
 การที่จะออกพระราชบัญญัตินี้ไม่สมควร ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะพูด แต่
 ว่าจะพูดในฐานะที่เป็นกลางๆว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถ้าเราออกไปตามนั้น
 แล้ว จะทำความยุ่งยากให้อีกมากที่สุด คือเงินบาทที่ใช้ไม่ได้แล้ว
 เงินบาทที่อาจจะเข้ามาอะไร ๆ ต่างๆ นานา แล้วก็เจ้าพนักงานของเรา
 ก็ไม่ใช่โรงกระษาปณ์ทุกคนไป ถ้าจะให้ไปรับเช่นนั้นก็จะรับเอา
 ของที่ไม่ค่อยจะบริสุทธิ ก็เกรงไปว่า ถ้าเมื่อรัฐบาลต้องเค็ดครอน
 คือในการคองเสียไปเช่นนั้น ทรัพย์สินนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของประ-
 ราชชนกของเสียภาษีอากร เพราะฉะนั้นถ้าจะถามตามความจริงใจ
 ของข้าพเจ้าก็สมควรจะให้ระงับไว้จะดีกว่า

นายทองกระจาย รัชตะวรวณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี
 กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้มีผู้เสนอ ในสมัยสามัญ สมัย
 ที่หก ข้าพเจ้าได้ คำนวณแต่ผู้เดียวว่า ถ้าไม่ควรรับหลักการไว้
 เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าคิดว่า การเงินนั้นเป็นของสำคัญ
 อย่างยิ่ง ประเทศก็คื บุคคลก็คื ทอญุเป็นหมู่เป็นคณะก็คื จะทรงอยู่
 ได้ก็เพราะการเงิน และเราจะอยู่ได้ ก็เพราะการเงิน การที่ผู้เสนอ
 เสนอให้ ใช้พระราชบัญญัติใหม่ ในเรื่องเงินบาทที่มีรอย คุดยภาคบม
 ด้ตายนี้ และนอกจากนั้นยังมีสมาชิบบางคนยังเข้าใจผิดไปอีกว่า เงิน
 บาทที่รัฐบาลออกไปอย่างธรรมดา แล้วรัฐบาลไม่รับคืน ข้อนั้นไม่
 เป็นความจริง เมื่อวันที่ ๒ ที่แล้วมา ข้าพเจ้าไปที่คลังจังหวัดปทุม-

ธานี ในระหว่าง ๗ วันพระราชฎามาแตกเงินอยู่ในจำนวน ๒,๐๐๐ บาท
 เงินเหล่านี้ไม่มียอดคงสภาพ เพราะเหตุฉะนั้นเงินที่ใช้หนี้ได้ตาม
 กฎหมาย แต่เงินที่มียอดคงสภาพ รอยคงสภาพแล้ว รัฐบาลได้บอก
 แล้วว่าเป็นเงินที่ได้ออกจากบ่อนทิวไปต่างๆ นานาเป็นอีกข้อหนึ่ง และ
 อีกประการหนึ่งเงินที่มียอดคงสภาพนั้น เป็นเงินของพวกพาณิชย์จีน
 โดยมาก คือเขาตอกตราลงไป และเขารับรองในยี่ห้อของเขาว่าจะ
 เป็นเงินที่ใช้แลกเปลี่ยนกับเขาได้ ไม่ว่าจะเงินปลอมหรือเงินค
 อย่างนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะให้สมาชิกเข้าใจว่า เรา
 เป็นผู้แทนราชฎานั้น เราจะช่วยเหลืราชฎาร่วมกันทุกคน แต่การ
 ช่วยราชฎานั้น เราจะตั้งกฎตั้งประ โยชน์ส่วนใหญ่คือประเทศ- ถ้า
 หากว่ารัฐบาลรับรองพระราชบัญญัติฉบับนั้นออกไปแล้ว ขอให้พวก
 เรานึกดูที่ว่า เงินที่เราขายออกไป ๕๐ กว่าล้านบาทนั้น โดยที่เราไม่
 ได้ทำเครื่องหมายอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น ซึ่งเราขายไปแต่เพียง ๓๐
 ต่อดังค์เศษ แต่รัฐบาลจะต้องรับซื้อใหม่เป็นราคา ๓๐๐ ต่อดังค์ แต่
 ผู้เสนอ บอกว่าไม่ต้องการ ให้ เป็น ของที่นำมาแลกเปลี่ยนในระหว่าง
 ราชฎาร่วมกัน แต่เพื่อเป็นการเสียภาษีอากร ข้าระหันเล็ก ๆ น้อย ๆ
 ให้แก่รัฐบาลเท่านั้น ข้าพเจ้าเองอยากจะให้สมาชิกประเภทที่ ๓
 ได้เอาแฟกต์ (Fact) มาพูด ไม่ใช่เอาการคาดคะเนมาพูดกัน ขอ
 ให้ ไปตรวจดูตามท้องที่ของท่านว่าเงินบาทแท้ๆ มีอยู่เท่าไร ข้าพเจ้า
 รับรองได้ว่าจะมีอยู่น้อยที่สุด และจะไม่มีเลย หรือจะมีก็เพียงแต่เก็บ

ไว้เป็นพยานแทนเงิน เหล่านี้ตกอยู่ในมือของพวกจีนเป็นอันมาก และครั้งก่อนข้าพเจ้าได้เคยกล่าวมาแล้วว่า เมื่อ ๒-๓ ปีที่ล่วงมาแล้ว แบงก์หลวงตั้งเกิดไฟไหม้ ที่ถนนเยาวราช มีตัวเงินสักในตู้เซฟเป็นจำนวน ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท เงินเหล่านี้ปรากฏว่า พอรัฐบาลประกาศรับชำระหนี้ แต่มีราษฎรบางคนที่อยู่ไกล ๆ ไม่รู้เท่าถึงการนี้ พวกจีนก็ไปกว้านซื้อมา ก็ต้องนึกตกใจหรือว่าในธนาคารจีนแห่งหนึ่งมีเงินอยู่ถึง ๒๐,๐๐๐ บาทเช่นนั้น แล้วในท้องดำเพียงจะมีเงินอยู่อีกเท่าไร และในระหว่างสมัยนั้น การแลกเปลี่ยนหรือการค้าขายนั้น โดยมากแลกเปลี่ยนกันด้วยเงินบาท และเท่าที่ได้ทราบว่าเป็นบาทนั้นตกอยู่ในพวกพาณิชย์จีนแถบกรุงเทพฯ เป็นอันมาก อนึ่ง เมื่อครั้งที่เราขายเงินไปต่างประเทศ เราเองก็ลำบากหาไม่แต่คนนับคนว่า เงินที่ขายไปนั้น เขาจะหุดอมเป็นแห่งความสัญญาหรือไม่ ข้าพเจ้ายังกรังใจอยู่เสมอว่า เงินที่เราบรรทุกไปในเรื่อง และเมื่อออกนอกประเทศไปแล้ว รัฐบาล ๕๐ หรือ ๕๐ ตรีบชอนน เขาจะหุดอมหรือไม่ เป็นของที่ไม่แน่นอนนัก จนกระทั่งการประชุมสภาฯ สมัยสามัญ ผู้แทนจังหวัดสตงครขอให้รัฐบาล แดงถึงเรื่องเงินบาท รัฐบาลก็แดงไม่ได้ เนื่องจากเหตุผลเอง ถ้าหากว่ารัฐบาลรับชำระให้หนี้ ข้าพเจ้าเกรงว่ารัฐบาลรับชำระหนี้เงินบาทเป็นราคา ๓๐๐ สตางค์แล้ว ขอให้พวกเรานึกดูหรือว่า ถ้าเราขายไป ๓๐๐ สตางค์ และเรายังซื้อด้วยราคา ๓๐๐ สตางค์นั้น การเงินของประเทศเราจะเป็นอย่างไรบ้าง จึ่งอยู่ เราก็เห็นออกราษฎรอยู่

มาก ไม่ต้องคอยไกล เวลาที่รัฐบาลจะออกพระราชบัญญัติเก็บภาษี
อากรอย่างหนึ่งอย่างใด ผู้แทนราษฎรหลายคนที่ปรี๊ดอกกับรัฐบาล
ว่า ราษฎรของฉันทายากจน แม้แต่ ๓๐ สตางค์แดงในบ้านก็ไม่มี อะไร
เหล่านี้นะเนี่ย ครั้นผู้แทนราษฎรเดี๋ยงขอให้ ไซ้ เทรียญบาท ผู้แทน
ราษฎรท้อๆ ไปต่างก็บอกว่าราษฎรของฉันทมีเงินเยอะเยอะ อะไรเหล่านี
นี่เนี่ยเนี่ย ขอให้อาแปกที่มากักกัน เงินอยู่ในกำมือของราษฎรหรือ
อยู่ในพอกพอกค้ำเงิน และเงินที่คอกคราคุดยี่นี่ เป็นเงินที่พอกถ่มมากม
ฉันทรับไว้ชำระหนี้ในระหว่างห้างค้อห้างหรือบริษัทค้อบริษัทเท่านั้น หา
ได้ ถึงรัฐบาลค้อยี่ไม่ แม้เงินนั้นจะปลดอมหรือไม่ เหตุฉันทนั้นในที่สุด
นี้ ข้าพเจ้าหวังใจว่า ท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะเห็นว่า ถ้าประเทศได้
การเงินที่คอกฉันทแล้ว ประเทศนั้นก็ย่อมจะตั้งแก้ความฉันทฉันท
เมื่อประเทศตั้งแก้ความฉันทแล้ว ราษฎรในประเทศนั้นจะเป็นอย่างไร

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าว ว่า
ข้าพเจ้าขอฉันทฉันทท่านสมาชิกผู้พุดเมอกัน เรื่องการเดี๋ยง เราจะ
รับหลักการพระราชบัญญัตินี้ ย่อมจะมีการเดี๋ยงหายแก้รัฐบาล ตาม
ที่สมาชิกกล่าวฉันทเอง และเงินซึ่งแท้จริงนั้นไม่ได้คอกอยู่กับมือราษฎร
โดยแท้ มีนายหน้าเดี๋ยงแล้วเดี๋ยง เพราะอะไรที่ข้าพเจ้ากล่าวฉันทอย่างนี้
คือว่าเงินบาทนั้นขายกันได้ ราคา ๕๐ สตางค์ ๓๐ สตางค์ มีพอกที่เขา
ไปรับซื้อเขาไว้เช่นนี้ ถ้าเมื่อรัฐบาลรับหลักการ ก็เท่ากับว่าให้นาย
หน้านั้นได้รับประโยชน์ หาไซ้ให้กับพวงฉันทไม่ ถ้าเรารับหลักการ

เช่นนี้ไว้แล้ว ภายหลังจากนี้จะประกาศให้ไว้ เมื่อยังมีผู้อื่นอีกเรา
จะทำอย่างไร เมื่อเรื่องนี้รัฐบาลได้ประกาศตั้ง ๒๐ ปีแล้ว และให้
กำหนดอีก ๑ เดือนก็ไม่มีใครมาเปลี่ยนเช่นนี้ จึงข้าพเจ้าเห็นว่าควร
ท่านสมาชิกทั้งหลายจะใคร่ตรวจให้มาก ๆ จึงข้าพเจ้าเห็นว่าการที่
เราพูดโต้เถียงกันมานานนี้ก็มากมายแล้ว จึงสมควรจะลงมติได้

ร.อ. ชุนนิรันดรชัย รัชมอง

รองนายกเทศมนตรีฯ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ กล่าวหาว่า ข้าพ
เจ้าขอให้อภิปรายต่อไป

ค. ยู เกียง ทองดงยา นายเจ้า ศรัยภักย์ รัชมอง

นายกเทศมนตรีฯ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า สมาชิกฝ่ายนั้นไม่ได้เสนอขอให้ลงมติ เป็นแต่เพียงเห็นควร
ว่าให้ลงมติ แล้วเมื่อสมาชิกกับรัชมองไม่ชอบด้วยวิธีการ สมาชิกที่
เห็นว่าควรลงมติไม่ได้เสนอให้ลงมติ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวหาว่า ขอ
ให้ลงมติทีเดียว

นายกเทศมนตรีฯ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ขออีกไม่ได้ เมื่อได้ขอผิดแล้ว

นายสรวย ฌด่าปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวหาว่า
ตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ความจริงใน

จังหวัดของข้าพเจ้าก็มีย่างงเหลือหลายเหมือนกัน เนื้อเงินบาทตกอก
 ทราน บางคนถึงกับกดออกเงินร้องไห้ เพราะเหตุว่าจะทำอย่างไร
 ได้ ถ้าเราจะขึ้นรับแล้ว ก็จะเป็นผลเสียหาย เนื่องด้วยเราได้ขายเงิน
 บาทถึง ๕๐ ด้านบาทนั้น ข้าพเจ้าจะกดรับมาอีกก็ได้ ถ้ากดรับเข้ามาแล้ว
 รัฐบาลต้องรับทุก ๆ คนที่มียังอยู่ในสยามเหมือนกัน จะมาแต่อกที่รักมาก
 ที่ซึ่งก็ไม่ได้ แต่เรามีทางแก้อีกทางหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าอยากจะขอ
 เวียนว่าผู้ทมิเงินเหรียญตกอกตราอย่างนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลจะ
 แนะนำให้เขาเปลี่ยนสภาพเงินนั้นให้เป็นรูปพรรณ และให้เขาไป
 ขายเอาเงินดึ ๆ และกดรับเอาเงินดึ ๆ มาใช้ได้ คือเงินที่รัฐบาลรับ
 ชำระหนี้ ข้าพเจ้าจึงขอเสนอว่า ทางแก้งยังมีอยู่เช่นนั้น รัฐบาลควร
 จะทำได้หรือไม่

นายเจือ ศรีวิทย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่
 พระราชบัญญัติคนข้าพเจ้าเป็นผู้เสนอขึ้นมา ก็ด้วยมีความประสงค์จะ
 ขอรับแต่เพียงว่า เงินเหรียญบาทซึ่งตกอกทรานนั้น ขอให้ใช้หนี้ต่อ
 รัฐบาลได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลก็ยังไม่ได้ออกว่าจะต้อง
 และแก้ไขประการใดที่จะให้บรรเทาความทุกข์ในเรื่องนี้ บรรดา
 สมาชิกหลายท่านก็ได้ร้องมาแล้วว่า เป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎร
 จริง ๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรจะอนุโลมได้ โดยยอม
 ผ่อนผันให้ราษฎรเสียภาษีอากรเท่านั้นเอง ซึ่งภาษีอากรชนิดใดบ้าง
 นั้น รัฐบาลได้ทราบได้ชื่อว่าภาษีอากรอันใด อย่างไรอยู่ในมือคน

มิ่ง และภาษีอากรอื่นใดอยู่ในมือคนยากจน ข้าพเจ้าได้ทราบว่าเป็น
 เหรียญบาทที่ถูกคอกศราน โดยมากอยู่ในมือของชาวนาและชาวสวน
 เป็นต้น ถ้าหากว่าได้อ่อนผันให้เฉพาะแต่ในทางนี้จะเป็นการเรียก
 ว่าช่วยเหลือประชาชนอยู่ ข้าพเจ้าจะขอประทวนโทษที่จะต้องอ้างคำ
 ของท่านเจ้าคุณนายภควทท่านพุทธ กับภคินีชาวนา เมื่อวันที่ ๒๗ นี้ว่า
 รัฐบาลกับทั้งตัวข้าพเจ้าเองมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะ
 บรรเทาความทุกข์แฉะบารุงสุขของภคินีชาวนา ขอให้ท่านทั้งหลาย
 เชื้อเถิด นอนนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะเป็นเหตุให้ราษฎรของเรามีความ
 รู้สึกป้อใจเพียงใด ถ้าหากว่าทางรัฐบาลได้อนุเคราะห์ให้แต่เพียง
 ชาวนา ชาวสวน ผู้ที่จะต้องเสียภาษีอากรไม่สู้จะมากนัก

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่ ข้าพเจ้าพอใจอย่างที่ว่า แต่ข้าพ-
 เจ้าไม่ได้ช่วยราษฎรในทางที่ผิด คือจะให้รัฐบาลถมจถม ให้ราษฎร
 ชื่น อย่างนี้ไม่ได้เหมือนกัน ข้าพเจ้าพูด ข้าพเจ้าอยากจะให้เขา
 เป็นคนทึ่งงกซน แต่ว่าเขาเก็บเงินค่าๆ เขาได้ ไม่เอามาแจกเสีย
 กอน แล้วข้าพเจ้าจะช่วยให้ได้อย่างไร อย่างนี้ นี่เมื่อทำคังนี้ไม่
 เห็นด้วย

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด พัทลุง กล่าวว่
 หลักการอนัน ข้าพเจ้าขอรับรองในความเดือดร้อนของราษฎรซึ่งได้
 มีเงินบาทเอาไว้ แต่เงินบาทนั้นจะมอบส่งตายหรืออะไรนั้นอีกส่วนหนึ่ง
 คอยวางหน้ง เมื่อเดือนเมษายนที่แฉะมานั้น ข้าพเจ้าได้ออกไปแสดง

ปรากฏตามคำบอกเล่า ราษฎรส่วนมากได้มาร้องต่อข้าพเจ้าเป็นอันมาก ว่า ได้รับความเดือดร้อนที่มีเงินได้ แต่ไปใช้เสียภาษีอากรรัฐบาลไม่รับ หรือจะไปจับจ่ายที่ไหนก็ไม่รับทั้งนั้น ข้าพเจ้าไม่ทนทางอย่างอื่น นอกจากรับว่าจะจัดการให้ตามที่เห็นสมควร ได้พบรายหนึ่งซึ่งมีเงินอยู่มากหลายร้อยบาท เจ้าของเป็นคนไทย ไม่ใช่จีน ข้าพเจ้าก็บอกว่าจะลองรับไปดู ข้าพเจ้าก็รับมาแต่เพียง ๕๕ บาทเท่านั้น ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้เลือกเลย ที่นข้าพเจ้าเอาเงินนั้นมาแลกที่กระทรวงการคลังนเอง เงินนั้นแลกได้ ๓๘ บาท ส่วนที่เหลืออยู่อีก ๑๗ บาทนั้น บอกว่าบุบสลาย โดยเหตุนี้ เป็นความเดือดร้อนของราษฎร ซึ่งผู้แทนผู้หนึ่งได้กล่าวต่อแล้วเมื่อก่อนว่า ราษฎรอยู่ห่างไกลจากเมืองมาก การที่จะมาแลกเงินนั้นเป็นการลำบาก บางทีไม่ทำอะไรเสียเลย เขาเก็บเงินนั้นไว้ ที่นเขาก็บอกว่าเอาเงินนั้นไปแลกไม่ได้ ก็ร้องว่าเดือดร้อนเช่นนั้น ทางคลังควรจะผ่อนผันอย่างไรให้สะดวกขึ้น ส่วนเงินบุบสลายอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบ

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว ว่า ในเรื่องนี้เมื่อมีผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เจ้าคุณศรีธรรมมาธิเบศได้สอบถามส่วนเจ้าหน้าที่ และได้ถามข้าพเจ้าอย่างยิ่งว่า ถ้าเงินไม่บุบสลายแล้วจะให้รับ และตั้งคนพยายามที่สุดที่จะรับแลกเงิน เช่นในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น และที่อื่นก็ได้พยายามทำทุกอย่างทุกประการ ก็ไม่ปรากฏว่ามีเงินบุบสลายเป็นจำนวนมาก มากก่ายกองอะไร

นัก เงินที่ตกลงจังหวัดต่างๆ ได้รับ ถ้าไม่มีบับส่งตายอะไร ก็ให้รับ
 อยู่เดิมขอตามท้องนาซึกได้พูดมาเมื่อกัน แต่ส่วนการผ่อนผันนั้น รัฐ
 ชาติเก่าได้ผ่อนผันมาเป็นเวลา ๒๐ ปีแล้ว และการคอกคราได้แก่
 ใจผู้เป็นพ่อค้าโรงบ่อน พ่อค้าเงินใครบับซื้อเงินคอกคราได้เป็นจำนวน
 มาก แต่ก็ไม่ปรากฏแน่ชัดว่ามีคนได้ถือเงินคอกคราได้เป็นจำนวน
 มาก ได้สอบสวนมาช้านาน มาบัดนี้ยังไม่ได้ข้อเท็จจริงว่ามีเท่าไร
 เพราะ ฉะนั้น เป็น การ เหลือ วิสัย ที่ จะ รับ หลักการใน ทัศนะ ได้ เมื่อได้
 พิจารณาข้อสอบสวน โดยถัดจนแล้ว

หลวงนาถนิตินาถา ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ กล่าวว่่า เท่า
 ที่ท่านได้มาซึกพูดเมื่อกได้อภิปรายกันมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นใจเพื่อนสมา
 ซึกผู้ ที่สนับสนุนผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ว่าท่านตั้งไปในแง่ที่ค
 ก็คือว่าจะช่วยประชาชนเราผู้ มีเงินเหรียญบาทยั้งตกค้างอยู่ ข้าพเจ้า
 เองก็ได้ทราบว่่าตามท้องดินต่าง ๆ นั้น ยังมีเงินเหรียญบาทตกค้างอยู่เป็น
 ส่วนมากเหมือนกัน แต่ทว่าตามท่ท่านได้มาซึกได้อภิปรายมาแล้ว มี
 เรื่องระกิดใจข้าพเจ้าอยู่อย่างหนึ่ง คือท่านผู้แทนเชียงใหม่ได้ตั้งค
 การรัฐมนตริว่่าการคั่ง และควมก็ปรากฏมาแล้วเมื่อกนอย่างไรนั้น
 ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวอีกครึ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าพเจ้ารู้สึกวิตกว่่า ถ้า
 การเป็นไปดังที่ท่านผู้แทนเชียงใหม่ว่าแล้ว รัฐบาตเราจะเสียหายไม่
 น้อยทีเดียว ท่านายกฯก็กล่าวว่่ารัฐบาตอาจจะเสียหายในเรื่องนี้ และ
 กล่าวว่่ารัฐบาตเสียหายนั้นจะ ไบไหนเสีย เวียนไปเวียนมาวงฏโกโลก

ก็ไปเอาเด็กเนอราษฎรนั่นเอง รัฐบาลกับประชาชนก็อันเดียวกัน
 นั่นเอง ข้าพเจ้าอยากจะเสนอข้อที่ประชุมให้เห็นแจ่มชัดที่เถอะ
 ข้าพเจ้าสละใจให้เห็นชัดในข้อที่ว่าเมื่อมีอะไรขึ้นมา เราผู้แทนประ-
 ชาชน ข้าพเจ้าต้องขอประทานโทษว่า มีบางท่าน เมื่อมีอะไรขึ้น
 มาถ้าจะเป็นผลดีต่อราษฎรแล้ว เราก็จัดการขนานรัฐบาล เราจะเอา
 กันให้ได้ ข้าพเจ้าเห็นชอบในทางนั้นเหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าเห็นชอบ
 ในบางกรณี ไม่เห็นทักๆ ไปทักๆ เรื่อง โดยเฉพาะกรณีรัฐบาล
 และสมาชิกหลายท่านได้เสนอแล้วว่า อาจจะเป็นการเสียหายใหญ่โต
 และความเสียหายนั้นก็จะเวียนมาหาประชาชนนั่นเอง ข้าพเจ้า
 อยากจะกล่าวว่ายเวียนมาเป็นส่วนใหญ่ ไม่ใช่ส่วนน้อย เป็นส่วนใหญ่
 ที่เดียว รัฐบาลนั้นเป็นผู้ถือเงินของประชาชนส่วนใหญ่ ถ้ารัฐบาล
 เสียหายแล้วประชาชนส่วนใหญ่ก็เสียหาย ไม่ใช่บางหมู่บางคณะ
 ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า แม้แต่บาทหนึ่งสตางค์หนึ่ง ประชาชนเราก็เสีย-
 หายเป็นส่วนใหญ่ทีเดียว เพราะว่าเงินเหล่านั้นจะเป็นเงินบำรุงราษฎร
 ทั่วประเทศ ไม่ใช่โดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นในปัญหา เมื่อเราเกิด
 สงสัยกันว่าอาจจะเป็นผลเสียหายตั้งทางรัฐมนตรีและท่านสมาชิกซึ่งจะ
 ใหม่ได้เสนอแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเราควรจะได้ใคร่ครวญกันให้มากว่า
 เราจะออกพระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว จะเป็นผลดีแก่ประชาชนทั่วไป
 หรือจะเป็นแต่บางส่วน ถ้าเห็นว่าเป็นผลเสียหายเป็นส่วนใหญ่แล้ว
 ก็ยังไม่ควรออกพระราชบัญญัตินี้ไปจะดีกว่า

นายมังกร ตามเดิน กล่าว ว่า ใน เรื่อง ที่ อภิปราย กัน มา นี้
 ข้าพเจ้าอยากจะทำถึงหลัก คอมโพรไมส์ (Compromise) จริงอยู่
 ในแง่ที่ท่านนายถวิลได้กล่าวแล้วว่า อาจจะมีเงินปดอมที่เขามาแลกเปลี่ยน
 ในเรื่องนั้นขอที่ควรระวังอย่างยิ่ง เพราะเมื่อเงินตราเวลานี้เราจะ
 ต้องซื้อแพะ แต่ก็มีอกเงยหนึ่งเหมือนกันที่จะ ต้อง ระวังผลประโยชน์
 ของราษฎร ราษฎรได้รับเงิน ของรัฐบาลไว้ โดยซื้อ ถ้ามีค่าหนึ่งแม่
 แต่ เด็กน้อย รัฐบาลก็ไม่รับ ข้อนั้น ราษฎร ได้รับ ความ เด็ดขาด
 มากมาย แต่เพื่อที่จะคอมโพรไมส์ (Compromise) ไม่ใช่ว่าจะรับ
 หลักการในขั้นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้ โอกาสแก่ราษฎรร้องทุกข์
 และสำรวจ ความมีเงินเหล่านี้ อยู่เท่าไร และพิจารณาว่าอย่างไร
 ควรจะรับ อย่างไรไม่ควรจะรับ เพื่อรักษาประโยชน์ของราษฎรทั้ง
 รัฐว่า ควรจะคอมโพรไมส์อย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการเคียด
 ร้อน เป็นการรับผิดชอบเหตุอันเกิน เพราะราษฎรเวลานี้จน มีเงิน
 แล้วยังซื้ออะไรกินไม่ได้ ฆ่าไปเหลือเกินทีเดียว เพราะฉะนั้นขอจึงขอ
 ให้รัฐบาลไปพิจารณาในเรื่องนี้

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
 ว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้สอบถามมาแล้วได้ความว่า เงินที่บุบสลายนี้
 หนึ่ง มีรอยนิตหนึ่งรับ แต่มีตัวอักษรเงินตอกตราหน้าไม่รับ
 เพราะเหตุว่าได้ให้เวลาไป ๒๐ ปีกับ ๖ เดือนแล้ว แต่เงินที่มีรอยนิต
 หรือโดยการใช้ต่างๆ ตกไปเป็นรอยหรือสึกไปโดยการชำรุด

นรับเสมอ ไม่ใช่ว่าไม่รับ อย่างที่ผู้แทนพตลงเสนอว่าแตกได้เป็น
จำนวนมากอย่างนี้ ก็แสดงให้เห็นว่า พตจะได้พยายามช่วยเหลือ
ราษฎรก็ได้ช่วยแล้ว และทางคตงนั้นก็ได้พยายาม ไม่ปฏิเสธ ได้
พยายามรับไว้เสมอ เว้นแต่ผิดกฎหมายก็รับไม่ได้ และกฎหมาย
ได้มีมาแล้ว ๒๐ ปี และได้ใช้บังคับอย่างจริงจังมาเป็นเวลา ๕ ปีเศษ
มาแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าคงมีมติกันได้
แล้ว ได้อภิปรายกันมาเป็นเวลานานพอสมควร ท่านผู้ใดเห็นว่า.....

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวต่อว่า
ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ประธานฯ ไม่มีหน้าที่ที่จะเสนอให้ลงมติ การ
เสนอให้ลงมติเป็นหน้าที่ของสมาชิก

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า ประธานฯ เห็นว่าการอภิ-
ปรายนั้นพอสมควรแล้ว อาจจะให้ลงมติก็น่าได้ ที่ให้ท่านพูดนั้นผ่อน
ผันให้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวต่อว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่ายังมีประเด็นสำคัญที่สมาชิกจะเสนอให้สภาฯ ทราบ
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารวบรวมให้ลงมติโดยเร็วแล้ว สภาฯ นี้จะไม่ได้
มติอันแท้จริง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะปล่อยให้สมาชิก
อภิปรายปัญหาเพิ่มเติมก่อน จนกว่าจะล่วงพ้นเวลา ๑๗ นาฬิกาแล้ว
ข้าพเจ้าจึงจะขอเสนอให้ลงมติได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า กตทนายชมน ข้าพเจ้าก็
ได้อนุญาตให้อภิปรายได้ เชิญท่านอภิปรายในเรื่องนี้

หอของวรมันปริชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าว ว่า
 ข้าพเจ้าประสงค์จะอภิปราย กล่าวคือ เงินคอกคัตตรา นั้น รัฐบาลก็
 ยอมรับแต่ถือว่าเป็นเงินที่ค้เราเอง หากแต่เป็นความผิดของพวกเงิน
 ที่ได้คอกคัตตราไป แต่รัฐบาลไม่ว่าคณะรัฐบาลไหนจึง โยนความผิด
 ให้ราษฎร เมื่อคณะรัฐบาลก่อน ๆ ก็ตามทำผิดเช่นนี้ รัฐบาลนี้ซึ่ง
 เป็นรัฐบาลประชาธิปไตยจะยอมรับการกระทำที่ผิดค้อไปหรือ ข้าพ
 เจ้าตั้งดีสงสัยเถินว่า ทำไมรัฐบาลนี้ยอมรับการกระทำที่ผิด ๆ นนมา
 ไซ้ค้อไปได้ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลนี้ควรจะยอมรับให้ราษฎรทั้งหลาย
 ไซ้เงินเหรียญบาทนี้ และหวังใจว่ารัฐบาลควรจะมั่นนโยบายที่จะสั่ง
 เจริญให้ราษฎรทั้งหลายนิยมไซ้เงินเหรียญบาทนี้ เพราะเหตุว่าเวลา
 นี้ปรากฏว่าราษฎรของเราไม่ค่อยนิยมเงินเหรียญบาท แม้แต่เงิน
 เหรียญสองดั่ง ไซ้ ก็ไม่ค่อยได้ ไปไซ้ แจก ๆ ก็ไม่เอา อีกประการ
 หนึ่ง ท่านนายกฯ ก็บอกว่า เงินเหรียญบาทถ้าจะอนุญาตให้แตกได้
 ก็อาจจะปลอมได้ ซ่อนไม่เป็นปัญหาสำหรับการพิจารณาประเด็นใน
 เรื่องนี้ โดยเหตุที่ธนบัตรของรัฐบาลเอง ราษฎรก็ปลอมได้ นี้
 แดงให้เห็นว่าเรื่องปลอมได้หรือไม่ ไม่เป็นประเด็นอันสำคัญเลย
 ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่าเงินนี้จะแตกได้หรือไม่ จะชำระหนี้ค้อรัฐบาล
 ได้หรือไม่ได้ รัฐมนตรีว่าการคลังกับออก ฉายยังไม่ปรากฏว่าราษฎร
 ค้อว่าเงินที่คอกคัตตราเหล่านี้ คคอยู่กับราษฎรเท่าไรยังส่งมอบ
 ไม่ได้ความ ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจสงสัยเถินว่า เวลาตั้ง ๒๐ ปี

แล้ว รัฐบาลต้องยอมไม่ได้ แล้วรัฐบาลจะอยู่ไปทำไม รัฐบาล
ควรจะยอมส่วนข้อเท็จจริงในข้อนี้เสียก่อนเวลาที่จะมาเสนอข้อดีภา
นี้ ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลควรจะพิจารณาปัญหาเหล่านี้ให้รอบคอบ
ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่ว่าเราควรจะคิดถึงประโยชน์ ของประชาชน ของ
ประเทศเป็นใหญ่ แต่ที่เรารับรองพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่เราไม่
คิดถึงประโยชน์ส่วนใหญ่ เราคิดถึงทุกๆด้านเหมือนกัน ข้าพเจ้า
เห็นว่าถ้าจะยอมส่วนให้เกิดขาดแน่นอนว่า เงินนี้มีจำนวนดังกล่าว
แล้วค่อยมาพูดกันใหม่ ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่ที่จะยกเด็กเดียนั้น
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่่า ที่ว่ารัฐบาลทำไมไม่ยอมส่วนตั้ง ๒๐
ปีมาแล้ว ก็รัฐบาลนี้เพิ่งเกิดเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้ว
จะไปยอมส่วนกันอย่างไร นี่ ๒๐ ปีมาแล้วไม่ยอมส่วน แล้วจะให้
ทางนี้ยอมส่วนอย่างไร น้อย่างนี้พูดไม่ถูก แล้วอีกอย่างหนึ่ง ถ้า
เงินราคาขึ้นแล้วรัฐบาลก็ขึ้นด้วย เงินราคาขึ้นแล้วจะให้
รัฐบาลรับ การเงินของประเทศจะเสียหาย เพราะฉะนั้นจึงไม่รับ

นายเตียง ไชยภาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ก่อนที่จะจบอภิปราย ข้าพเจ้าขอเรียนทำความเข้าใจเล็กน้อย
ข้าพเจ้าเกรงว่าสมาชิกจะเข้าใจผิดเป็นส่วนมาก แล้วจะทำให้สมาชิก
เข้าใจผิดถึงชนิดผิด คือในข้อที่จะยื่นคำร้องให้ลดอัตรา แต่จะต้อง
ช่วยในทางที่ถูกต้อง ในเรื่องนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลรับเงินที่ดอกเบี้ยแล้ว

จงทำให้รัฐบาลล่ม ขอนทำให้เห็นว่าเป็นการช่วยชาติ ขอน
 ขาพเจ้าขอคัดค้านอย่างแรงว่า ไม่จริง ขาพเจ้าได้กล่าวแล้วแต่
 นแต่ว่าความไม่ละเอียด ขอเรียนต่อไปว่า เรื่องเงินตรา นั้น อะไร
 เป็นเงินตรา เงินตราคือเครื่องหมายแทนทรัพย์สินอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้
 แลแต่เราจะเลือกใช้อะไรแทน เงินตราอาจจะเป็นกระดาษ หอย
 หรือหนึ่งตามแต่ใจเราเลือกใช้ คือมีปริมาณและคุณค่าปานกลาง
 เมื่อเช่นแต่ปัญหาที่กล่าวกันมากได้ ความชัดแจ้งว่า เงินตราที่
 ครอบงำแทนที่มาเป็นปัญหาในเรื่อง ซึ่งไม่ได้หมายถึงเงินปลอม คือ
 เงินตราของรัฐบาลออกให้ราษฎรถือไว้แทนทรัพย์สินมีราคาหนึ่งบาท
 หรือแต่แต่มาตราฐานเงิน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ความยุติธรรมอยู่ที่
 ที่ไหน ความยุติธรรมก็อยู่ที่เมื่อราษฎรถือเอาเงินตรานั้นมาซื้อให้
 แก่รัฐบาล รัฐบาลก็ต้องจ่ายทรัพย์สินให้แก่ราษฎรนั้นเป็นราคาเท่า
 กัน ในการที่แสดงมาว่าจะล่ม ขอนนั้นทุกคนเพื่อบ้องกันไม่ให้
 ฝรั่งของดีมาซื้อช่วยเหลือราษฎรมากกว่าอย่างอื่น เพราะเหตุว่า
 การที่รัฐบาลเอาเงินไปแลกเขานั้น ใครเป็นคนทำ รัฐบาลตั้งแต่
 ครั้ง พ.ศ. โทนี่ไม่รู้ ไม่ใช่รัฐบาลนี้ การกระทำนั้นชอบหรือไม่
 เราควรพิจารณาข้อนี้เสียก่อนว่า ชอบหรือไม่ ถ้าไม่ชอบก็เห็นว่า
 ไม่ควรเอาความผิดนั้นมาจัดการกระทำที่จะช่วยเหลือในทางทำในเรื่อง
 * ขาพเจ้าเห็นอย่างนั้น ขาพเจ้าเห็นว่าควรเอาเงินไปแลก & ด้าน
 มาทนั้น ขาพเจ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวกับปัญหาในเรื่องนี้เลย ถ้าคนใดถือ

ราชบัณฑิตแม่จะเรียนอะไรลงไป เราจะถือว่ามีรอยแดง เราไม่ใช่
 อย่างเงินตราที่มีรอยนั้น ข้าพเจ้าขอให้คิดว่า เพียงหนึ่งในแสนของ
 เงินนั้น มันไม่เสียหายอะไรก็มากนักเลย ถ้ารัฐบาลจะถือเป็นข้อ
 เสียหายจะใช้ให้เขายังกว่ำนันสักพันเท่า เขาก็ไม่ว่า เช่นมันตกไป
 สัก ๓-๔ เม็ดก็เล็ก ๆ เท่าเส้นผมอะไรเหล่านี้ รัฐบาลบอกว่าฉันจะ
 ค้างหักจากที่ราคาตกไป เช่นนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ว่า แต่เดี๋ยวนี้ไม่รับ
 เอาเสียเลย และยกเป็นความผิดของราษฎร จริงอยู่ ใ้บอก
 ทำไมให้มาแตกตั้งแต่ พ.ศ. ๗๐-๗๑ แล้วทำไมไม่มาแตก ข้อนี้ไม่ได้
 มองความจริง การประกาศกฎหมายสมัยนั้นก็ดี หรือการประกาศ
 ให้ราษฎรมารับแลกเงิน กระทบกันโดยวิธีอย่างไร ถ้าพูดถึงวิธี
 เทคนิคในการหาเงินทอง ๆ กันอย่างนี้ ขอให้เข้าใจว่าคนที่เผยแพร่
 โฆษณาให้คนเอาเงินมาขึ้นนั้น เขาจะไม่โฆษณาแต่ที่เดียว เพราะ
 คิดประโยชน์ของเขา เขาประกาศเป็นความดี เป็นหน้าที่ของ
 รัฐบาลที่จะโฆษณาให้ คิดถึงอย่างไรก็ดี หนึ่งมีกับหกเดือนไม่
 พอ ถ้าคำนวณดูว่า ราษฎรชนิดใด ถิ่นใด ค่าบดใดจะทราบ
 เพราะว่ามันทราบแล้วก็ถือว่าเป็นความผิดของราษฎร พระราชบัญญัติ
 นี้เพื่อรักษาความยุติธรรมในเรื่องเงินตรา คือผู้ที่ถือเงินตรา
 รัฐบาล หรือถ้าเราจะสมมติว่าเป็นบริษัท ถ้าหากว่าบริษัททำแล้ว
 เราจะคิดอย่างไร ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ถ้าบริษัททำแล้ว รัฐบาลคง
 ไม่ยอมแน่ ๆ

นายทองม้วน ชักดากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
 กล่าวถึง ในเรื่องข้าพเจ้าก็มีความเห็นพ้องด้วยกับสมาชิกที่เดิน
 มาแล้วว่า เห็นออกของราษฎรอย่างเหลือเกิน ที่ราษฎรได้รับความ
 เดือดร้อนในเรื่องนี้ แต่ที่ว่าเรื่องนี้ออกจะเป็นปัญหาใหญ่อย่างเหลือ
 เกิน การที่เราจะให้กบฏใช้เงินบาทที่นับตั้งชายชนนั้น จะเป็นเหตุให้
 การเงินของประเทศไม่ตั้งอยู่ในความมั่นคง และเรื่องข้าพเจ้าเคย
 ทราบมาว่า พวกพ่อค้าทั้งหลายได้พากันไปแลกเปลี่ยนเอาเงินจาก
 ราษฎร โดยเอาของไปแลกเปลี่ยน เอาดีดต่างค์ โดยคิดราคา ๕๐-๕๐
 ดีดต่างค์ ไปแลกเปลี่ยนเงินบาทมา การที่เขาทำเช่นนั้นก็เพื่อหวังการภาย
 หน้า เมื่อรัฐบาลจะให้เงินมีราคาสูงขึ้น การที่เขาเก็บเงินไว้เช่นนั้น
 ก็หวังกำไร เรื่องข้าพเจ้าเคยเป็นพ่อค้า ข้าพเจ้าย่อมคิดว่า เขา
 คิดกำไรภายหลัง ไม่ใช่ปัจจุบัน ถ้ารัฐบาลจะยอมให้ราษฎรเอา
 เงินจำนวนที่มีอยู่มาแลกเปลี่ยน จะเป็นผลเสียหายโดยมาก อีกประการ
 หนึ่ง ข้าพเจ้าได้ใคร่ครวญโดยแน่แท้แล้วว่า ถ้าเราออกพระราช
 บัญญัติไป จะเป็นมีคดีย่อม จะเช็ดคตราษฎรและรัฐบาล ไม่
 ไร้แต่ราษฎรเท่านั้น การที่เกรงว่า ราษฎรหรือพ่อค้าที่ทุจริต
 ทำเงินปลอมนั้นไม่เป็นปัญหาอะไร เพราะถ้ากฎหมายของเราได้
 คมกรของอยู่ เขาจะต้องคิดตราง ถ้าหากว่าเจ้าพนักงานจับได้ และ
 ที่สมาชิกบางท่านแสดงว่า ถ้าหากว่าเราใช้เงินคัตราคืน เงินที่ขาย
 ต่างประเทศนั้นก็จะกลับมาอีก ซึ่งจะเป็นเหตุให้รัฐบาลล่มจมได้

เหมือนกัน อันนี้ไม่เป็นปัญหาอะไร ถ้าเรามีทางจะออกพระราชบัญญัติได้ ในเรื่องข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นปัญหาคำคัญมาก ถ้าเราออกพระราชบัญญัติไปแล้ว จะไม่ได้ผลต่อความประสงค์ที่เราต้องการ เพราะฉะนั้นควรที่เราจะตรึงครองให้รอบคอบนาน ๆ ก่อน อีกนาน ๆ หน่อยจึงจะเดินออกครั้งหนึ่งจะดีกว่า

นายบุญศิริ เทพาคำ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลได้แถลงว่า ถ้าหากว่าจะให้พระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้ว อาจจะทำความเสียหายให้แก่รัฐบาลมากมาย ก็อาจจะถึงความล้มเหลวได้ ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยในเรื่องนี้ แต่ก่อนที่จะลงมติ ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลเพื่อจะได้ถกเถียงซึ่งกันและกัน สำหรับราษฎรก็ได้รับความเดือดร้อนจึงได้ร้องขอมา แต่ข้าพเจ้าใคร่จะถามรัฐบาลดังนี้ หลักการของพระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลจะแก้ไขเสียใหม่ให้ราษฎรนำเงินตรามาแลกได้ตามอัตราในราคาเงินในปัจจุบันนี้ รัฐบาลจะรับซื้อหรือไม่

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอแก้ความเข้าใจผิดเสียใหม่ ไม่ใช่รัฐบาลล้มเหลวหรอก คือความเสียหายของประเทศจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นก็จะโยงเอาราษฎรล้มเหลวไปด้วย เป็นอย่างนี้ ไม่ใช่รัฐบาลล้มเหลว รัฐบาลไม่ล้มเหลว

นายบุญศิริ เทพาคำ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ถามเช่นนั้น ข้าพเจ้าถามว่า ถ้าหากว่าจะแก้ไข

พระราชบัญญัติขึ้นเสียใหม่ ก็ให้โยกต่างราษฎรนำเงินมาแลกโดยราคาปัจจุบันนี้ รัฐบาลจะยอมแลกหรือไม่

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่าถ้าแม้ว่ารัฐบาลยอมรับแลกเท่าราคาเงินแล้ว ก็ไม่มีประโยชน์
อะไรเลยเท่ากับ ให้เงินนั้นไป เป็นอัตราเท่าราคาตลาดได้ ถ้าแม้ว่า
ปรารถนาจะขายเท่านั้น ที่อื่นก็ขายได้ ไม่จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องรับ

ทำการแทนประชาชนสภา กล่าวต่อว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าการจะรับ
หลักการ.....

ขุนวรดิษฐ์ ตรีคุณเดวีย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่า ข้าพเจ้ายินยอมตามข้อ ๕๒

ทำการแทนประชาชนสภา กล่าวต่อว่า ตามข้อบังคับของสภานี้
นั่นเอง ข้าพเจ้ายินยอม ท่านควรจะนั่งลง ไปรื้ออ่านข้อบังคับให้
ข้าพเจ้าฟัง

ขุนวรดิษฐ์ ตรีคุณเดวีย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่า ข้อ ๕๒ คือว่า “เมื่อเห็นว่ามีผู้ทำผิดข้อบังคับ สมาชิกอาจยื่น
ข้อร้องขอให้รักษาข้อบังคับก็ได้” ข้าพเจ้ายินยอมในข้อนี้ แต่ข้อ
กราบเรียนถามท่านประธานว่า อย่างจะทราบหรือไม่ว่า ใครเป็นผู้
กระทำผิดข้อบังคับ และการทำผิดข้อบังคับจะเสียหายประการใดบ้าง
หรือไม่ขอให้ช้ขยาย

ทำการแทนประชาชนสภา กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้าตอบได้ว่าไม่เห็น

มีใครทำผิดข้อบังคับ นอกจากท่านย่นชนเมื่อข้าพเจ้าย่นอยู่ เมื่อท่าน
เห็นโปรดเสนอด้วย

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทีย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าเสนอท่านนั้น โปรดพลิกดูหน้า ๕๕ ข้อ ๒๓ มีว่าอย่าง
เมื่อที่ประชุมกำลังอภิปรายญัตติโคญัตติหนึ่ง ห้ามมิให้สมาชิกนำญัตติ
อื่นเสนอนอกจาก..... แล้วก็มี ก. ข. ค. ดังต่อไปนี้ กราว
ญัตติในข้อ ค. ญัตติขออย่าเพิ่งลงมติ ในญัตตินั้น เพื่อให้อภิปราย
กันต่อไป แต่ยังมีข้อ จ. อีกข้อหนึ่ง ญัตติขอให้ที่ประชุมลงมติ คือ
ในกรณีที่มีการอภิปรายกันนั้น มีสิ่งที่จะขอให้ลงมติได้ ๒ อย่าง คือ
มติให้อภิปรายกันต่อไปอย่างหนึ่ง ญัตติขอให้ลงมติกันเสียทีหนึ่ง
แต่ทว่าผู้ขอเสนอไม่ใช่ท่านผู้เป็นประธาน ไม่มีเลยในข้อบังคับนี้ โปรด
ดูเกิดใหม่ ไม่ใช่ท่านผู้เป็นประธานขอให้ลงมติ หรือว่าบังคับให้ลงมติ
เว้นแต่อย่างนี้ได้.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวไว้ ที่ท่านข้างนั้น ข้าพเจ้าไม่
คัดค้าน ข้าพเจ้าไม่ได้บังคับให้ลงมติ แต่ข้าพเจ้ามีหน้าที่ควบคุมการ
ประชุมให้เป็นไปตามระเบียบเรียบร้อย เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าได้
อภิปรายกันพอสมควรแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้เสนอขอให้ลงมติ เสนอ
ไม่ใช่บังคับ ขอท่านอย่าได้อภิปรายในเรื่องข้อบังคับอีกต่อไป ขอให้
ท่านอภิปรายในเรื่องนี้

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทีย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว

ว่า ขอ ข้อมบังคับหรือกรับ แต่แท้จริงยังไม่ได้ความเลยว่า จะ ถูกหรือไม่ถูก

หตวงวณิตปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอโอกาสสักเล็กน้อย คือขอกราบเรียนเจ้าคุณนายภาว่า
ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวหาว่า รัฐบาลนี้ไม่ได้จัดการอย่างใดอย่าง
หนึ่ง แต่ปรากฏตามคำแถลงของท่านรัฐมนตรีดังนั้นเองว่า ยังไม่
ได้สำรวจตรวจสอบว่ามีจำนวนเท่าไร และเป็นเวลา ๒ ปีก็มาแล้ว
เมื่อรัฐบาลไม่ได้สำรวจตรวจสอบในเรื่องนี้ จะเป็นความผิดของท่าน
ผู้ใดนั้นก็แล้วแต่ท่านจะคิด เพราะฉะนั้นขอให้เจ้าคุณนายภาได้ ไปปรก
คิดเสียใหม่ว่า อย่างหาว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ทำความเสียหายให้แก่รัฐบาล
เพราะข้าพเจ้าเคารพ รัก นับถือ อยู่ไม่น้อย มากทีเดียว ขออย่าได้
แสดงใจในตัวข้าพเจ้าเลย ขออย่าได้ โกรธข้าพเจ้า

ขุนวรดิษฐ์คุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายต่อไปตามที่ได้อนุญาตไว้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
เรื่องข้าพเจ้าได้เสนอขึ้นที่หนึ่งแล้ว มีสมาชิกกรับของ ท่านประธาน
จะดื่มไปหรืออย่างไรไม่ทราบ จึงข้าพเจ้าขอเสนอซ้ำว่ามีอยู่ ๒ ประการ
เท่านั้น ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควร ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ควร จะได้เถียงกัน
ไปทำไมให้เสียเวลา จึงข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ

มีสำเนาฉบับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ที่จริงข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องนี้จะมีการลงมติไม่ได้ แต่ที่
ข้าพเจ้าขอให้อภิปรายกันมานั้น ก็เพราะข้าพเจ้าสนใจในเรื่องนี้มาก่อน
คือพระราชบัญญัติเงินเดือนอธิบดีชอ.บงค.

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านจะขอให้อภิปรายต่อ
ไปหรือไม่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า มีได้ คือมีมติให้ลงมติ แต่ตามข้อบังคับ
พระราชบัญญัติเงินเดือนอธิบดีชอ.บงค. เมื่อเดือนมกราคมแล้ว ก็
เป็นโมฆะ ใช้ไม่ได้ ข้อบังคับนั้น ถ้าท่านประธานจะอนุญาตให้
ข้าพเจ้าพูดแล้ว ข้าพเจ้าจะพูด ก็ในข้อบังคับว่าด้วยเงินตราแล้ว
จะต้องให้นายกรัฐมนตรีรับรอง แต่นายกรัฐมนตรีไม่ได้รับรอง แล้ว
ก็เป็นโมฆะ ใช้ไม่ได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ที่เสนอมานี้ ข้อบังคับ
ใหม่ยังไม่ได้ออก เป็นเรื่องค้างเก่ายู่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า พระราชบัญญัติเงินเดือนเมื่อปลายปี ในขณะที่รัฐบาลนั้นยัง
ไม่ล้ม เมื่อรัฐบาลล้มแล้ว รัฐบาลตั้งมาใหม่ พระราชบัญญัติเดิมก็
ตกไป เมื่อพระราชบัญญัติฉบับใหม่ ก็ต้องเสนอให้ถูกต้องตาม
ข้อบังคับใหม่นะ

นายเจือ ศรัยาภิษฐ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่่า จริ่ง
อยู่พระราชบัญญัตินี้ได้ยื่นขอตั้งแต่รัฐบาลเก่า แต่เมื่อสมัยวิสามัญ
ก่อนออกข้อบังคับ รัฐบาลก็ได้รับรองแต่ว่าจะนำเสนอสภาฯ
ท่านเจ้าคุณนายกฯ ยังได้รับรองข้อข้าพเจ้าอีกชั้นหนึ่ง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์
กล่าวว่า การรับรองนั้น รับรองในขณะที่รัฐบาลยังไม่ได้ลาออก
เมื่อลาออกแล้วก็พ้นหน้าที่ไป ข้าพเจ้ายอมให้อภิปรายเรื่องนี้
เพราะข้าพเจ้าได้เสนอเรื่องนคอรัฐมนตรีว่าการคลังเมื่อมีกตายน ยึด
ยาวที่เดียวตั้งหลายสิบหน้า แต่รัฐบาลตอบมาว่าผิดต่อพระราชบัญญัติ
เงินตรามาตรา ๕ เท่านั้น คล้าย ๆ กับว่าข้าพเจ้าอ่านพระราชบัญญัติ
ผิดไม่เป็น ข้าพเจ้าก็เคยยื่นคัดค้าน ไม่พูดต่อไปในเรื่องนี้ ข้าพ
เจ้ามีเหตุผลที่จะพูดต่อไป แต่เมื่อเห็นว่าผิดข้อบังคับ ข้าพเจ้าก็ไม่พูด
แต่เมื่อจะลงมติก็ลงไม่ได้ ข้าพเจ้าขอเสนอตั้งนี้

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า
ว่า พระราชบัญญัติเรื่องนี้ รัฐบาลรับจะนำมาเสนอให้ทราบในสภาฯ ใน
เท่านั้นเอง ส่วนพระราชบัญญัติจะถูกตั้งหรือไม่อย่างไรนั้น แล้ว
แต่ที่ประชุมจะวินิจฉัย

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่่า
เรื่องนี้จะเป็นอย่างไรก็ตาม แต่ข้าพเจ้าใคร่อยากจะขอเรียนถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการคลังว่า ได้มีข่าวแพร่ไปถึงอุบลฯ ว่า ชาติญี่ปุ่นได้
นำเงินชดเชยตรามาแลกที่คลังนี้ และยอมรับแลก จริงหรือไม่

พระยามานวราชเสวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าไม่ทราบข่าวนี้เลย

นายเนย สัจจิม่า ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่นราชธานี กล่าว
เมื่อจะเพาะตัวท่านรัฐมนตรีท่านไม่ทราบ ก็ขอให้ท่านไปถามที่กรม
พระคลังว่าได้รับแจกจริงหรือไม่

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ กล่าวว่ามีปัญหาเกิดขึ้น
สมาชิกหนึ่งนายได้แจ้งว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่ถูกต้องด้วยข้อบังคับ
ที่เสนอไป

ท. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่า ข้าพเจ้ารับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ผิดจริง ข้าพเจ้า
ได้ปรารภกับท่านผู้แทนก่อนหน้าแล้ว จรรยาปฏิบัติเมื่อได้เสนอ
รัฐบาลไปแล้ว เมื่อรัฐบาลเก่าล้มไปแล้วก็ต้องตกไป ถ้าหากว่าจะ
รับรองพระราชบัญญัตินี้จะต้องตรวจสอบข้อบังคับ แล้วถ้าแม้ว่าจะ
เสนอในที่ประชุมได้จะต้องมารับรองกันเสียก่อน ถึงแม้ว่าจะใช้ข้อ
บังคับใหม่ก็ตาม

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
ว่า เรื่องนี้ขอใช้ข้อบังคับเก่า เพราะรัฐบาลเองก็รับรองให้อภิปรายกัน
เต็มสภา ฯ แล้ว เท่ากับรับรองอยู่ในตัวแล้ว จึงข้าพเจ้าขอให้ลงมติ
ว่าจะควรหรือไม่ควร

นายเจ้า ศรีวิทยชัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าว
ว่า ใน

เรื่องจะผิดข้อบังคับหรือไม่ผิดข้อบังคับประการใดนั้น สุดแต่ผู้
ตั้งทำนั้นจะวินิจฉัย ข้าพเจ้าขอใจโดยอย่างหนึ่ง ขอให้ส่งมาซึ่งทั้ง
หลายแต่รัฐบาลไปครัดถือว่า ขอนเป็นความเดือดร้อนของราษฎร
อื่นแท้จริง และขอได้โปรดกรุณาแก้ไขอย่างใดอย่างหนึ่ง สุดแต่
แต่รัฐบาลจะเห็นสมควร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุม
ตัดสินว่า ร่างพระราชบัญญัติเสนอมานี้ถูกต้องด้วยข้อบังคับหรือไม่

นายมงคล วิเศษกิจ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ข้าพเจ้าพูดในนามสมาชิกผู้หนึ่ง เมื่อความปรากฏชัดว่าผิด
ข้อบังคับแล้วจะให้ลงมติ เมื่อลงมติผิดข้อบังคับแล้วก็เลยจะขัดกัน
เมื่อผิดข้อบังคับ แล้วแต่ประธานจะสั่งอย่างไรในหน้าที่ประธาน

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ว่า ปัญหาจะผิดข้อบังคับหรือไม่นั้น บางทีจะเข้าใจผิดกัน คือข้อ
บังคับเก่าห้ามจริง ข้อบังคับใหม่ไม่ห้าม พระราชบัญญัติเสนอนี้
รัฐบาลเก่าก็จริงอยู่ แต่ข้อบังคับหรือวิธีใช้กฎหมายนั้นตามธรรมดา
ทุกๆ ไปมีอยู่ ๓ อย่าง อย่างหนึ่งถ้าเป็นข้อบังคับหรือกฎหมายที่เกี่ยว
กับเจตนาส่วนตัวของบุคคลอย่างนั้น บังคับย้อนหลังได้ อีกประการ
หนึ่ง ถ้าเกี่ยวกับประชาชน บังคับย้อนหลังไม่ได้ คือข้อบังคับย้อน
หน้าที่เคยดู ประการที่ ๓ ถ้าเป็นข้อบังคับที่เกี่ยวกับกาพิจารณา
หรือที่เบงกฎหมายที่เกี่ยวกับกาพิจารณา หรือแบบแห่งกาพิจารณา

ขอตามทางธรรมเนียมแล้วแต่ขอว่าบังคับย่อนหลังได้ หมายความว่า
ว่ากรณีอย่างนี้ใช้ขอบังคับอย่างไรก็ได้ หมายความว่าดังมือใช้
ขอบังคับแต่ครั้งก่อนแล้วบังคับในเรื่องนี้ก็ได้ทีเดียว ไม่มีการผิด
อะไร แต่ขอบังคับในครั้งหลังก็ไม่ได้ห้ามไว้ว่ายุติอย่างนี้จะเดิน
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นแต่เพียงแบบแห่งการพิจารณา จึง
เห็นว่าสภาฯ มีอำนาจพิจารณาในเรื่องนี้ได้

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ในเรื่อง
ที่ผู้ทักท้วงว่า พระราชบัญญัติขอบังคับนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้อง
ด้วยเลย เนื่องจากว่าครั้งก่อนเมื่อรัฐบาลจะลาออกนั้น ในขณะนั้น
คุณหลวงจำรัสฯ ได้นำคำสั่งของนายถ. มาอ่านในที่นั้นว่า ยุติได้ก็
เสนอไว้แต่ก็ให้คงเป็นยุติได้ แล้วตนนอกจากนั้นก็มีอย่างกะทู้
ถาม ถ้าถามคนอื่นอาจจะปฏิเสธได้ ข้าพเจ้าจะยกยุติหรือกะทู้ของ
ข้าพเจ้าเอง รัฐบาลก็ตอบไปแต่คง ๓๐ ข้อ นั้นของข้าพเจ้าก็ไม่ตก
ไป แต่อันนี้จะตกไม่ได้ รัฐบาลก็ตอบกะทู้ถามเรื่อย ๆ มารวมไม่คำ
กว่า ๓๐๐ ข้อ แล้วตนจะมาพูดอะไรอีกเพราะขอ ข้าพเจ้าไม่เห็น
พ้องด้วยเลย

ร.อ. ขุนนิรันดรชัย กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอยุติคดีสุดท้ายว่า
ขอให้ยกเรื่องอื่นพิจารณาค่าต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้รับรองแล้ว ท่านผู้
ใดจะคัดค้านหรือไม่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า เขาเสนอว่าอย่างไรไม่ทราบ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอให้เลื่อนการพิจารณา
ดำเนินระเบียบวาระต่อไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า เมื่อเรามีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับอยู่อย่างนี้ ถ้าเราจะผ่าน
เฉยๆ โดยเรายังไม่รู้ข้อเท็จจริง เราจะผ่านไปโดยเช่นนั้นไม่ได้ เรา
ควรจะปรึกษาให้เด็ดขาดเสียก่อน ถ้ายกเรื่องขึ้นเรื่องนั้นก็มันตกไป
โดยไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าจะให้ลงมติใน
ญัตติหลังที่สุด ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะปรึกษากันต่อไปในเรื่องนี้โดย
ไม่นำเรื่องขึ้นชั้นพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๘ นาย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะ
พิจารณาเรื่องขึ้นต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๘ นาย เป็นอันว่าที่ประชุมฯ ลงมติให้นำเรื่อง
ขึ้นชั้นพิจารณาต่อไป

พักประชุมเวลา ๑๘.๒๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณระอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ พร้อมทั้งบันทึกประกอบร่าง ของหลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดลกลนคร คำข้มาแก้คร่าวประชุมที่ ๑๕/๒๕๗๗

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดลกลนคร กล่าวว่่า ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาโดยมีหลักการว่่า เพื่อแก้ไขกฎหมายลักษณระอาญามาตรา ๓๐๕ นี้ให้เหมาะแก่การปกครองระบอบประชาธิปไตย ความปรากฏว่่า การกล่าวหาว่่า กบฏตามกฎหมายมาตรา ๓๐๕ นี้ ค้่าจะง่ายเกินไป เพียงคำนวนผลได้เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว ว่่ามันตามที่จริงแล้ว เรื่องกบฏเป็นเรื่องใหญ่โตมาก เป็นเรื่องคอขาดบาดตาย ในเวลาอะไรน้่าหนึ่งก็จะเป็นกบฏไปหมด ค้่าตอนเสรีภาพ ของมนุษย์ ในการที่ จะพูดจะเขียนหรือแสดงความคิดเห็นใดๆ ซึ่งเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๕ ซึ่งท่านได้ให้เสรีภาพไว้ อย่างเต็มที่ ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรที่จะแก้ไขบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตรานี้เสียใหม่ให้รัดกุมกระต๊วรัดข้่งขัน เหมาะสมแก่สมัยที่เราปกครองในระบอบประชาธิปไตย หาใช่ว่่าข้าพเจ้าจะสนับสนุนพวกกบฏคนใดคนหนึ่งก็หาไม่ไ้ อนึ่งกฎหมายลักษณระอาญามาตรา ๓๐๕ ที่แก้ไขเมื่อวันที่ ๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๐ ในวาระค้่ามันมีความค้งน ๓. ผู้ใดกระทำการอย่างใดก็ตาม สนับสนุนหรือตั้งต้นน้่ากบฏหรือวิ

การเมือง หรือเศรษฐกิจ ด้วยวาทะหรือถ้อยคำอันวิเศษ หรือเอก-
 ฉากรัตน์พิมพ์ ด้วยอุบายใด ๆ ก็ตาม ด้วยเจตนา หรือคำพรรณนาค่าจะให้
 เกิดผลอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ซึ่งแสดงว่าแม้จะตั้งสอนหรือ
 สั่งมีบัญญัติทางการเมือง หรือเศรษฐกิจอย่างใดไม่ได้โดย เป็นความผิด
 กฎหมายฐานกบฏทั้งต้น เหล่านี้เป็นต้น เหล่านี้เป็นกรณไม่เหมาะ เหล่า
 เป็นกรณไม่เหมาะแก่การปกครองในขณะนั้น ถึงเหล่านี้เรามีเสรีภาพ
 ที่จะกระทำได้ทุกอย่าง แต่เมื่อกฎหมายยังไม่ได้แก้ไข เราก็มีผิดได้
 ซึ่งเมื่อกฎหมายได้แก้ไขแล้ว จะทำให้เสรีภาพของบุคคลดีขึ้น และ
 จะสอดคล้องกับเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามอีก
 ด้วย ซึ่งหวังใจว่าท่านสมาชิกทั้งหลายจะเห็นพ้องด้วย และรัฐบาล
 ก็ไม่ขัดข้องแต่อย่างใด ในเรื่องนี้ขอเพิกเฉยใครที่จะกราบเรียนให้ที่
 ประมุขนั้นทราบว่า กฎหมายมาตรฐานเป็นการพระราชอำนาจจะทำผิดได้
 ง่าย ๆ เพราะหาได้เอาแต่การเจตนาซึ่งหวังผลโดยตรงไม่ แม้แต่
 คำannonว่าจะให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นผิดเสียแล้ว การคำannon
 นั้นเป็นดังที่อาจจะทำได้ง่ายเกินไป ซึ่งผิดหลักกฎหมายทั่วไป หลัก
 กฎหมายทั่วไป เราย่อมถือเจตนาของผู้กระทำผิดเป็นใหญ่ กฎหมาย
 มาตรฐานหาได้ถูกหลักกฎหมายทั่วไปไม่ อีกประการหนึ่งเหตุผลที่
 ควรแก้ไข ก็คือว่า ในเจตนาพระราชกรณียกิจยังไม่รู้ว่าอะไรใช่ได้ และ
 อะไรใช่ไม่ได้ แล้วราชกรณียกิจจะเข้าใจได้อย่างไรว่า อะไรผิดอะไรไม่

ผิด แม้แต่ศาลเอง คือแม้แต่ผู้พิพากษาเองก็ยังไม่ทราบว่าจะอะไรเป็น
ผิดตามมาตรฐานหรือหาไม่ ตัวอย่างที่เห็นได้ง่ายๆ ก็คือว่า ราษฎร
ได้รับความเดือดร้อนในกฎหมายบทหนึ่งเป็นอันมากในคราวเกิดกบฏคราว
ที่แล้วมา ราษฎรได้ถูกฟ้องจับกุมด้วยกฎหมายบทนี้ และศาลชั้น
ต้นได้ตัดสินลงโทษไปเป็นจำนวนไม่ใช่น้อย ก็จะทำให้ท่านทั้งหลาย
เห็นแล้วว่า แม้แต่ศาลเองก็ยังไม่รู้ว่ากฎหมายบทนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
เพียงไรหรือหาไม่ แต่จะให้ราษฎรซึ่งไม่ใช่นักนิติศาสตร์ หรือ
เป็นราษฎรอย่างธรรมดาสามัญชนเข้าใจยิ่งไปกว่าที่ศาลจะเข้าใจได้
อย่างไร ในบัดนี้ความที่ปรากฏว่าราษฎรได้ถูกฟ้องเกี่ยวแก่คดี
อย่างนั้นเป็นจำนวนไม่ใช่เล็กน้อย ดังที่ท่านทั้งหลายได้ทราบกันอยู่
แล้ว ท่านทั้งหลายขอได้โปรดระลึกถึงความเดือดร้อนของราษฎร
ในขณะที่ยังไม่ได้ยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายมาตรฐาน
ให้ถูกต้องเหมาะสมแก่การปกครองระบอบประชาธิปไตยจริงมากด้วย
ข้าพเจ้าขออ้างคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ซึ่งเป็นศาลสูงของประเทศ
สยามในเวลานี้ ได้ตัดสินคดีเรื่องหนึ่งไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ ซึ่งท่านทั้งหลาย
ก็คงย่อมทราบอยู่ดีแล้วว่า ศาลได้ยกบทกฎหมายขึ้นมาวินิจฉัยว่า บท
มาตรฐานซึ่งได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้นเป็นโมฆะ เพราะฉะนั้น
ก็ย่อมเป็นเครื่องสนับสนุนให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ญัตติร่างพระราชบัญญัติ
ระบบนครที่ท่านสมาชิกทั้งหลายจะได้รับรองให้มาก และทำให้เห็น
ว่าหน้าหนักเพียงไร หรือหาไม่ ในคำพิพากษาระบบนั้น ข้าพเจ้าดู

เหมือนไม่จำเป็นที่จะยกมากด่าไว้ในที่นี้ เพราะยอมทรามกันอยู่ก็แล้ว
 ศาสด์สูงได้วินิจฉัยในคดีเรื่องนี้ว่าอย่างไร พวกอย่างง่าย ๆ ก็คือว่า
 เกือบแก่เดรัจฉานของราษฎร ซึ่งพวกเราทั้งหลายคงต้องการที่จะได้
 รับเดรัจฉานอย่างเต็มที่ให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๔ ข้าพเจ้า
 ใครที่จะเสนอให้สภานิติบัญญัติว่า ท่านผู้พิพากษาที่ไม่ทราบว่าจะกฎหมาย
 มาตราเป็นโมฆะ ข้อคือรัฐธรรมนูญเพียงไรหรือไม่นี้ มีความ
 สามารถหรือไม่สามารถเพียงไรหรือไม่ ขอท่านทั้งหลายได้โปรด
 พิจารณาในข้อนี้ด้วย ทั้งนี้ข้าพเจ้าไม่ประสงค์ที่จะกล่าวปรักปรำ
 หรือติเตียนผู้พิพากษาของสยามด้วยเหตุไร แต่ใครที่จะให้ที่ประชุม
 นี้ทราบได้บ้างเพื่อพิจารณาในการที่ข้าพเจ้าได้เสนอพระราชบัญญัติ
 ข้อดังกล่าว และให้สภาฯ วินิจฉัยว่าสภาฯ มีหน้าที่วินิจฉัยในเรื่องนี้ว่า
 สมควรประการใด ข้าพเจ้าหวังใจว่าท่านทั้งหลายคงจะเห็นพ้องด้วย
 ความข้อนี้ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมานี้ และหวังใจว่ารัฐบาลก็คงจะไม่
 รับผิดชอบแต่ประการใด ในการที่จะแก้ไขกฎหมายบทนี้ เพราะเหตุว่า
 หลักกรรมมีเพียงแต่จะแก้ไขอย่างกว้าง ๆ ว่าจะแก้ไขอย่างไร ว่าจะ
 แก้ไขให้เดรัจฉานไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญเท่านั้น แต่จะแก้ไขอย่างไร
 นั้น ข้าพเจ้าไม่รับผิดชอบอย่างใดเลย ตั้งแต่แต่ที่ประชุมนี้ เพราะ
 ฉะนั้นจึงหวังว่าที่ประชุม หรือรัฐบาลก็คง ไม่ควรจะขัดข้องในการที่
 สภาฯ นี้จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายกรัฐมนตรี กล่าวต่อว่า เวลานี้รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการ

ต่างบทกฎหมายเท่าที่ขัดต่อระบอบการปกครอง ประชาธิปไตย
แล้ว ยังมีรายนามกรรมการต่อไปนี้ ๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ ๒. หลวงนาถนิกิตาตา เป็น
กรรมการ ๓. นายไต้ ปาณิกบุตร เป็นกรรมการ ๔. หลวง
วรินทิปรีชา เป็นกรรมการ ๕. นายพันตำรวจโท หลวงอคฤตย-
เดชจรัส เป็นกรรมการ ๖. นาย อาร. กियอง เป็นกรรมการ
๗. ผู้แทนกระทรวงกลาโหม เป็นกรรมการ นายบรรยงค์ มกรา-
ภิรมย์ เป็นเลขานุการ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงขอรับร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไปให้กรรมการชุดนี้พิจารณาว่าจะสมควรแก้ไขหรือยกเลิกพระ
ราชบัญญัติข้อใดเพียงใดหรือไม่

หลวงวรินทิปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลน่าจะแก้ไขกฎหมายนี้ และ
ขอขอบคุณต่อข้าพเจ้าเป็นกรรมการของคณะที่จะต่างกฎหมายที่
ขัดกับระบอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย แต่ข้าพเจ้าใคร่ที่จะให้สภาฯ นี้รับ
หลักการเสียก่อนว่า ควรจะแก้ไขกฎหมายหรือไม่ รัฐบาลก็ไม่ได้
ชี้ชัดข้อในการที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่ควรจะชี้
ชัดอย่างไรในการที่สภาฯ นี้จะรับหลักการเสีย เมื่อรับหลักการแล้ว
สภาฯ นี้ก็ส่งไปให้กรรมาธิการของสภาฯ นี้พิจารณา ซึ่งข้าพเจ้าไม่
ชี้ชัดข้อที่จะให้กรรมาธิการวินิจฉัย หรือกรรมาธิการดำเนิน
ได้ แต่ก็ให้ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลเข้ามาสมทบด้วยอย่างมากไม่เกินไป

หนึ่ง ซึ่งก็ควรจะเป็นที่พอใจของรัฐบาล เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังใจ
ว่ารัฐบาลไม่ควรรอคอยในการที่สภาฯ จะรับหลักการเสียก่อน แล้ว
ส่งไปให้กรรมาธิการพิจารณาต่อไป

พระยาศรีพิพัฒน์ฯ ปรึกษาคณะรัฐมนตรีว่า การกระทรงยุคศิธรรม
กล่าวได้ว่า เรื่องนี้รัฐบาลได้ทำไว้ก่อนที่จะตั้งกรรมการชำระบทกฏ
หมายที่ผิดด้วยระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ไม่ใช่ผิดด้วย
รัฐธรรมนูญ ถ้าผิดด้วยรัฐธรรมนูญแล้วเป็นโมฆะ ใช้ไม่ได้ ไม่
ต้องแก้ก็ได้ นี่เราจะชำระบทกฏหมายที่ผิดคือการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตย จำบทไหนควรหรือไม่ และสมาชิกก็คงทราบแล้ว
เมื่อวันประชุมคราวก่อนนี้ ที่รัฐบาลได้แถลงไว้เมื่อคราวประชุมที่
แล้วมา รัฐบาลก็ได้ตั้งกรรมการแล้ว เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ กรม
การจึงขอรับเขาเรื่องไปพิจารณาพร้อมกับเรื่องอื่นๆ ถ้าหากว่าจะ
รับหลักการแล้ว สภาฯ ก็คงตั้งกรรมาธิการขึ้น ซึ่งจะเป็นอีกชุด
หนึ่ง หาใช่ชุดเดียวกับที่ท่านาแล้ว และมีบทต่าง ๆ ที่อาจจะกระทบ
กระเทือนถึงการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ เช่นในเรื่องบรรดา
ศักดิ์ หรือเรื่องยศศักดิ์ อะไรต่างๆ เป็นต้น เพราะฉะนั้นก็ควรที่จะ
ให้กรรมการของรัฐบาลพิจารณาเรื่องทั้งหมดด้วย ดูไม่น่าที่ท่าน
สมาชิกจะระแวงสงสัยว่าเราจะไม่แก้ เพราะเหตุว่าสมาชิกคนนั้นก็
เป็นกรรมการของรัฐบาลอยู่แล้ว และตามที่เจ้าคุณนาย ก. แถลงก็มี
สมาชิกถึง ๓ คนที่เป็นของสภาฯ และทางรัฐบาลก็มี ๓ คน นอกจาก

จีน หรือจะขจัดความเสียหายนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรระยอมให้
รัฐบาลรับไปพิจารณาคักว่า

ขุนประเจตกรณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าว
ว่าข้าพเจ้าคิดเสียใจ ก็ยากเหลือเกิน ก่อนที่จะลงนามรับรองร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะยังคิดว่าอาจจะถูกพระราชบัญญัติที่จะแก้ไข
ในเดียงงานเข้าก็ได้ ตามที่รัฐบาลแสดงว่าจะรับไปพิจารณานั้น ข้าพ-
เจ้าออกจะรู้สึกดีว่า ถ้าถึงพระราชบัญญัติที่ตัดบัญชีสมาชิกสภา
จะได้จัดทำได้ ก็ดูเหมือนว่ารัฐบาลจีนอย่าไปเสียเสีย และ
ที่จีนอย่าไปนั้น บางทีก็ล้มๆ ไปเสีย มีอีกหลายอย่างที่เราเห็น
อย่างนี้ ที่รับว่าจะรับไปทำ แต่วิ่งก็เลื่อนๆ ไปเสีย เรามีประชุมกัน
มาก ๆ เลยไม่ได้เตือนกันบ้าง ข้าพเจ้าเห็นว่าจีนไม่หาที่รัฐบาลจะ
ขัดข้อง เป็นส่วนที่สมาชิกจะทำได้ โดยนำพิกษาแรง ควรจะยอมว่า
เมื่อสมาชิกเห็นชอบก็ควรได้เริ่มลงมือจัดทำส่วนที่ตนนั้นให้กลับเป็นลูก
จีน ตามที่ผู้แทนจังหวัดดังกล่าวครั้นยื่นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา
นั้นนับว่าเบญญู ทกตาพอคุดเดียว ข้าพเจ้าเองซึ่งจะรับรองก็คิดเสียใจ
อย่างลำบากเหลือเกิน เพราะว่าขณะที่ทำ ไม่ใช่เข้ามาอธิบายใน
สภาฯ รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗ ไม่คุ้มครองพอ ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อ
ได้เข้ามาในสภาฯ แล้ว จำเป็นอย่างที่สุดที่จะต้องรับหลักการ แล้ว
ส่งกรรมาธิการวิสามัญหรือสามัญตามแก้มาตราเดียวให้ได้ และ
ถ้าหากว่าไม่แก้ ทั้งไว้คือไป เป็นการยากเหลือเกินที่สมาชิกสภาผู้

แทนราษฎรที่จะตัดสินใจในเรื่องอื่นๆ เช่นกับว่าจะเปิดอภิปรายทั่วไป
 อย่างในเรื่องบึงบรเพ็ด ข้าพเจ้าก็ไม่ใคร่จะกล้าทีเดียวในเหตุอย่างนี้
 และข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรที่เราทั้งหมด ควรจะพร้อมใจกันให้รับหลัก
 กว และจัดการแก้ไข ไม่ควรจะปล่อยให้เขาได้ให้แก่รัฐบาล ซึ่ง
 เขากำหนดไม่ได้ว่าจะส่งเข้ามาเมื่อไร หรือจะแก้เมื่อไร เรามีโอกาส
 ที่จะทำแล้ว เราควรที่จะทำ ไม่ควรรอให้แน่นเข้าไป

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่ เรื่องที่เราจะแก้ไขบทกฎหมายเก่าที่
 ขัดกับระบอบการปกครองวิถึประชาธิปไตยนั้น เรื่องนี้รัฐบาลได้คิด
 มาช้านานแล้ว แต่ทว่าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ว่า เราจะตั้งเรื่องใน
 การทำประมวลกฎหมายต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับทางพระราชไมตรี นั้นอัน
 ข้าพเจ้าจึงได้ปล่อยเรื่องนั้นมาทำขั้นที่หลัง แต่ก็จะและเห็นได้ว่ารัฐ
 บาลไม่ได้คำนึงสนใจ เพราะเหตุว่ารัฐบาลได้แสดงลงไปในการโต้ตอบ
 เมื่อวันประชุมลับ ท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะจำได้ว่า รัฐบาลได้บอก
 ไปว่า ถึงได้ขัดกับระบอบประชาธิปไตยแล้ว รัฐบาลก็จะได้รับ
 ดำรงไว้กับแก้ไขทันที นี่เช่นนั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้คำนึง
 ใจ และรัฐบาลได้เสนอข้อสภาฯ ก่อนที่ท่านสมาชิกผู้นี้ได้เสนอ
 เรื่องขึ้นมา เพราะฉะนั้นขอให้เป็นที่ไว้วางใจได้เถิดว่า รัฐบาลได้
 ตั้งใจกระทำจริง ไม่ได้คำนึงใจอย่างที่ท่านสมาชิกอีกคนหนึ่งว่า
 ใจนั้น

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร กล่าวว่

ความจริงข้าพเจ้าได้เฝ้าพระราชบัญญัติก่อนรัฐบาลเสนอข้อ
ความอย่างที่ว่าเมื่อก่อนต่อสภาฯ ถ้าไม่เชื่อข้าพเจ้าขอให้ถามท่าน
ประธานดู

ขุนประเจตคุณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่า
ตามที่ท่านเจ้าคุณนายกฯ ท่านได้กล่าวมาแล้วเมื่อก่อน ข้าพเจ้าก็เห็น
เหมือนกันว่า รัฐบาลนี้ได้พยายามอย่างที่สุด ที่จะระงับกฎหมาย
บรรดาที่ขัดกับรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามระบอบการปกครองอย่างใหม่
นี้ แต่เพราะในเรื่องนี้ เห็นเป็นความจำเป็นอย่างเด็ดเกินที่เราจะ
ต้องแก้ไข เพราะเหตุว่าเป็นภัย เป็นภัยอันใหญ่หลวง ไม่อาจจะ
บอingkันไว้ได้ หากปล่อยให้มันคืบคลาน อาจจะถูกมารร้ายเข้ามา
เล่นงานเอาได้ทีเดียว ถ้าหากว่ารัฐบาลมีความประสงค์อันแท้จริง
หรือตั้งใจที่จะปฏิบัติเช่นนั้นจริงๆ แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่า
รัฐบาลจะแก้ไขส่งเข้ามาในสภานี้ได้ภายในกี่วัน เช่นกับว่าสัก ๒
สัปดาห์ หรือ ๓ สัปดาห์ เช่นนั้นเพื่ออะไรหรือเป็นที่แน่นอนว่าร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้สำคัญยิ่ง สมควรที่เราจะเริ่มพิจารณาใหม่ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะถามรัฐบาลว่า ตามที่ข้าพเจ้าเฝ้าอนรัฐบาลจะ
เห็นเป็นอย่างไร คือว่าจะส่งเข้ามาได้เมื่อไร

นายกรัชมงคล กล่าวว่า กรรมการที่รัฐบาลได้ตั้งไปนี้ ก็มี
สมาชิกในสภาฯ นหลายท่านอยู่ในนั้น เพราะฉะนั้นน่าจะให้ใครของ

จักรเร็วเท่าไร ก็เร่งนำมันขึ้น ก็เร็วร้อยได้ ก็เร็วได้เท่านั้น เพราะ
ฉะนั้นมันก็ไม่เป็นปัญหา เพราะว่ามีดีมาซิกเป็นพระยานอยู่ในนั้นแล้ว
รัฐบาลไม่ตอบอะไรอีก

นายตรอย ฌด่าปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่
ความจริงพระราชบัญญัติที่ท่านดีมาซิกได้เสนอมานี้ เป็นปัญหาคำคัญ
คือหมายความว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลจะรีบไปพิจารณาและตั้งกรรมการ
ไปแล้ว ความเรื่องนั้นก็เกี่ยวกับเสรีภาพของบุคคลที่อยู่ในนั้น รัฐบาลนี้
เรียกว่าเป็นผู้เริ่มก่อการ ได้กระทำให้มีดีมานั้น แต่กฎหมายบท
นี้ยังใช้อยู่ในเวลานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กฎหมายนี้เป็นกฎหมาย
สำคัญที่ปิดปากเสียงของบุคคลที่จะกล่าวอะไร ถ้ารัฐบาลจะตั้งกรรม-
การไปนั้นก็ชอบอยู่เหมือนกัน แต่ว่าการที่ตั้งกรรมการไปนั้น จะต้อง
สำรวจว่ากฎหมายนั้นมีอะไรที่ขัดกับระบอบรัฐธรรมนูญ ก็เป็น
ปัญหาอันใหญ่โตอยู่ อาจจะเป็นไม่สำเร็จก็ได้ ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่ามัน
ไม่อาจทำได้ จะต้องสำรวจกันความเห็นอะไร้อยแปด มาตราที่เป็น
มาตราสำคัญ รัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวว่ เป็นผู้ให้กำเนิด
ต่อสภาฯ ซึ่งปรากฏว่ให้รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๕ ว่ ภายในบังคับ
แห่งบทกฎหมายบุคคลย่อมมีเสรีภาพวิบุรณในร่างกาย เคหสถาน
ทรัพย์สิน การพูด การเขียน การโฆษณา การศึกษาอบรม การ
ประชุมโดยเปิดเผย การตั้งสมาคม การอาชีพ รัฐบาลนี้เอง ข้าพ-
เจ้าจะขออุปโลกนว่าเป็นผู้ให้รัฐธรรมนูญนั้นมา ข้าพเจ้าเห็นว่า

เป็นการเน้นว่าเกินกว่าสมควรที่จะตั้งกรรมการ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทขอแก้ไข เพราะฉะนั้นเมื่อแก้ไขแล้วภาพของบุคคล และเป็นความประสงค์ของผู้ก่อการ หรือว่าผู้ให้กำเนิดแก่สภาฯ ที่จะให้ภาพของบุคคลของชาติเราแล้ว ก็สมควรที่จะให้รับหลักการนี้ และรับพิจารณาโดยพลัน โดยเฉพาะพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรอย่างยิ่ง

ร.ค. ถัด รัตนพินิจ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า ตามที่ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดลำปางได้กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่สภาฯ จะรับหลักการนี้ไว้ พิจารณา เพราะถ้าพระราชบัญญัตินี้หรือความหมายแรงเพียงไร ก็ย่อมทราบกันอยู่แล้ว จะพูดอะไรไม่ได้เลย ข้อคือรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕ ยิ่งกว่านั้นผู้แทนราษฎรพวกข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้แทนราษฎรจะไปประกาศรัฐธรรมนูญอย่างหนึ่งอย่างใด อาจจะผิดพลาดไปได้บ้างเป็นบางคำ เช่นคำว่าห้ามไม่ให้ยงตั้งเสริมและเกลียดชังคนต่างชน ซึ่งในมตินั้นก็ไม่มีแต่ในรัฐธรรมนูญ แต่ว่ากฎหมายนี้ยังมีอยู่ เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแก้กฎหมายนี้เสีย ขอให้สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายรับหลักการนี้ไว้ พิจารณาเสียก่อน

ขุนเด่นชาติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นใจอย่างยิ่งกับท่านผู้ทนายนิติในเรื่องนี้ แต่ว่าตามหลักกฎหมายอาชญาของเราแล้ว มิใช่ว่าจะเจตนาตั้งโทษบุคคลที่ไม่มีมีความผิด คง

ปรากฏในกฎหมายชาฎามาตรา ๕๖ บัญญัติไว้ว่า บุคคลที่ควรได้รับ
 ชาฎาต่อเมื่อมีกระทำโดยเจตนา ถ้ามันไม่กระทำโดยเจตนา ท่าน
 ว่าอย่าให้ตั้งโทษแก่มัน เมื่อเช่นนั้นมาตรา ๓๐๕ นี้ก็เหมือนกัน ถ้าว่า
 ทำโดยหวังดีคือรัฐบาล และหวังไม่ให้เขาเกลียดรัฐบาล ไม่ใช่ยุ่ง
 ตั้งเสริม หวังในทางเสรีภาพ ให้เป็นความสงบเรียบร้อยแก่ประชาชน
 จริงๆ แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะไม่ถึงศาล เหตุที่จะขึ้นศาลก็เพราะจะ
 ต้องมีเตลัน้อยอย่างหนึ่งอย่างใด ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ใช่ว่าจะเข้ากับรัฐ-
 บาลข้าพเจ้าไตร่ตรองแล้วว่าจะต้องมีเตลัน้อย ขรรคาคคนเราจะมีความ
 ผิดต้องมีเตลัน้อย สันมตว่าพวกรุ่นข้าพเจ้าจะลองดูก็ได้ พวกรุ่นข้าพเจ้า
 จะยื่นญัตติไม่ไว้ดวงใจรัฐบาล รัฐบาลคงไม่จับข้าพเจ้า คงไม่ทำข้าพ
 เจ้าในการที่ข้าพเจ้า ไม่ได้ดวงใจรัฐบาล รัฐบาลไม่เข้มเหงราษฎร
 เช่นนั้น เช่นอย่างไม่ออกพระราชบัญญัติเงินตราให้เช่นนั้น ข้าพเจ้าว่า
 อย่างนั้น แต่อย่าอย่าให้มีเจตนาเด็ดเดี่ยวหรือเจตนาไปในทางกระทบกระ-
 เทือน อย่างนี้ นี้ความเห็นของข้าพเจ้ามีอย่างนั้น ไม่ใช่ว่าจะขัดคอ
 แต่จะอย่างไรก็ตาม ปัญหาเรื่องนี้ปรากฏอยู่แล้ว คดีมีปรากฏอยู่แล้ว
 ข้าพเจ้าพูดตรงๆ ไม่อยากจะอ้อมค้อม คดีมีอยู่ที่ศาลแล้ว ศาลเดิม
 พิพากษาว่ากฎหมายมาตรา ๓๐๕ นี้ใช้ได้ ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าเป็น
 โฆฆะ ที่นเมื่อมาถึงหน้าที่ศาลฎีกา การแปลกฎหมายมี ๓ จำพวก
 ๑. ผู้ร่างกฎหมาย แปลว่าถ้าเราเองเป็นผู้แปลกฎหมายอย่าง
 ท่านขุนมาน ๒. นักนิติศาสตร์ ๓. ผู้พิพากษา ความพอใจอยู่

นั้นไม่ คือแปลว่าอาจจะเด็กเดียวก็ได้ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าน่าจะเด็ก
 มีอยู่บางข้อ เช่น ข้อ ค. มีความว่า ยุงให้คนทั้งหลายกระทำการ
 ต้องระมัดระวังพระราชกำหนดกฎหมายก็ดี ในข้อนี้มีสมาชิกบางท่านได้
 เคยเสนอมาแล้วว่า สมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรเองย่อมจะมีหน้าที่
 จะแสดงปารูปถาในจังหวัดนั้น ๆ อยู่เสมอ การแสดงปารูปถาท่านก็
 ย่อมทราบอยู่แล้วว่า อาจจะหนักบ้างเบาบ้าง ถ้าเหาะไปตรงกับข้อ ค.
 เช่นนี้แล้ว การแสดงปารูปถาอาจจะเป็นโทษถึงผู้แสดงก็ได้ ก็ถ้า
 หมดกรรมการของรัฐบาลให้เด็กกฎหมายเดียว จะมีดีกว่าหรือ
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าน่าจะไม่ให้รับหลักการ เพื่อว่าอาจจะได้
 ผลคือเด็กเดียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอสมาชิกว่า เรื่อยมา
 ควรรับหลักการเลย เพราะอาจได้ผลดีกว่านี้อีกมาก

หัดของวิธีปรึกษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตงนคร กล่าววว่า ใน
 เรื่องที่จะรับหลักการหรือไม่นี้ ข้าพเจ้าขอเชิญท่านให้หนักไปดั่งว่า
 กฎหมายนั้นจะเป็นโมฆะหรือไม่ ในเรื่องเป็นโมฆะหรือไม่นี้ ถ้า
 เราจะรู้ว่ากฎหมายนั้นเป็นโมฆะหรือไม่ ราษฎรของเราเข้าไปอยู่ใน
 ครางหลายสิบคนแล้ว นี้คือผลของกาวที่รู้ว่าอะไรเป็นโมฆะหรือ
 ไม่เป็นโมฆะ ความจริงศาลเป็นผู้วินิจฉัยก็จริงอยู่ ในเรื่องที่ว่ากฎ
 หมายบทใดเป็นโมฆะหรือไม่ แต่ข้าพเจ้ามีความมั่นใจว่า สภาฯ นั้น
 เป็นหน้าที่ของสภาฯ นี้โดยตรงที่จะพิจารณาว่า บทกฎหมายใดที่ไม่
 สัมควรให้ มีอยู่ต่อไป สัมควร จะยกเด็กเดียว หรือแก้ไขให้ดีขึ้น

ท่านตีมาชกตกดาวเมื่อกระนั้น โดกดดาวเหมือนหนึ่งว่าข้าพเจ้าต้นนับต้น
 บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเพื่อจะให้คำตักเตือนซึ่งเป็นคำตักตักเตือนของประ-
 เทศสยาม วิจัยในคดีเรื่องหนึ่งให้เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยความ
 ยุติธรรม ข้าพเจ้าเองหาไม่มีความประสงค์เช่นนั้นไม่ ข้าพเจ้าเสนอ
 ขันทีเพื่อจะให้รู้ว่า อะไรผิดอะไรถูก อะไรควรแก้ไขหรือไม่ และ
 กฎหมายบทนี้ไม่ถูกไม่ต้อง ขอด้วยรัฐธรรมนูญเพียงใดหรือหาไม่
 ข้าพเจ้าไม่ ทอน เกรงภัยใด ๆ เลยใน กวาท ข้าพเจ้า เสนอร่าง พระราช
 บัญญัติฉบับนี้ จะมีผู้หนึ่งผู้ใดมีความเห็นในส่วนตัวข้าพเจ้าเป็น
 อย่างไรก็ตามเถิด แต่ข้าพเจ้ามีความสุจริตใจ ไม่ได้เข้าด้วยฝ่ายหนึ่ง
 ฝ่ายใด ข้าพเจ้าทำงานเพื่อประชาชน ข้าพเจ้าไม่ได้เกรงกลัวบุคคล
 ใด ๆ ทั้งหมด ข้าพเจ้าได้สั่งได้พูดแล้วทุกอย่างเพื่อจะทำงานให้ เป็น
 ประโยชน์แก่ประชาชน เมื่อข้าพเจ้าแลเห็นว่าราษฎรได้รับความเดือด
 ร้อนจากกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๓๐๕ แล้ว ข้าพเจ้าก็มีสิทธิ
 โดยเต็มที่จะเสนอแก้ไขกฎหมายลักษณะอาญาบทนี้ต่อสภาฯ เพื่อ
 แก้ไขกฎหมายนี้ คือไม่ให้ความเดือดร้อนมาสู่ราษฎร ขอให้
 ท่านคิดดู บุคคลที่เขาได้รับโทษเนื่องแต่กฎหมายบทนี้มักมีคนแล้ว
 ท่านนึกหรือเปล่าว่า คนที่เขาต้องโทษไป และศาลชั้นต้นได้พิพากษา
 ไปโดยเด็ดขาด ไม่มีการอุทธรณ์ฎีกานั้น เขาได้รับความยุติธรรม
 เพียงใด จริงอยู่ เรามีสิทธิที่จะอุทธรณ์ฎีกาได้ แต่ขอให้นึกว่า
 ราษฎรของเรานั้นมีความสามารถอุทธรณ์ฎีกาไปในคดีทุกเรื่องก็หาไม่

บางทีก็เด็ก ๆ น้อย ๆ ก็ยอมไปโดยคิดคุก ๓ เดือนหรือ ๖ เดือน แต่
 ขอให้คิดว่าเราควรจะถูกลงโทษอย่างนั้นหรือหาไม่ ข้าพเจ้าขอ
 ขอร้องให้ท่านระลึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว เราส่งจดหมายไป
 ถึงบุคคลคนหนึ่ง แล้วเขาก็ถูกจับ โดยอ้างกฎหมายบทนี้ และถ้าเขา
 พกกับเมียในมุ้งก็อาจจะถูกลงโทษเพราะกฎหมายบทนี้ เพราะฉะนั้น
 จะเห็นว่ากฎหมายบทนี้จะเป็นการบีบปากประชาชนเพียงไร เขามีสิทธิ
 และเสรีภาพที่จะทำอะไร ๆ ได้ตามรัฐธรรมนูญ แต่เขาก็ห้ามมีสิทธิ
 เสรีภาพทั้งที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ ไม่ เราเชิดชูรัฐธรรมนูญว่า
 เป็นกฎหมายสูงสุด แต่กระนั้นก็ดี ขอให้ท่านนึกดูว่าเขาได้รับความ
 ยุติธรรมเพียงพอดังตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ และศาลของเราได้ตัดสิน
 ไปในคดีนี้อย่างไร ข้าพเจ้าไม่อยากจะปรักปรำศาลอย่างที่ได้กล่าว
 มาแล้วเมื่อตะกี้นี้ แต่ขอให้ท่านนึกดูว่าเราจะรู้ว่าการกฎหมายนั้นเป็นโมฆะ
 นั้น เขาได้ไปส่งบอกรมณอยู่ในคราวที่เขาไม่ได้รับความยุติธรรม
 เลย ถ้าเป็นท่าน โคนเขาบ้างจะรู้สึกอย่างไร แต่เมื่อท่านสบาย ๆ กัน
 อยู่อย่างนี้ ท่านก็ไม่ค่อยรู้สึกกันดอก ข้าพเจ้าจึงกล้าที่จะพูดในที่นี้
 ว่า กฎหมายบทนี้เป็นภัยแก่ประชาชนมากมาย ข้าพเจ้าจึงได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติตนขึ้นมา และเห็นว่าถ้าท่านควรจะมีของหนักการ
 แล้วเราก็ไปแปรญัตติกันได้ว่าจะเอาแก้ไขไหน จะตัดออกแก้ไขไหน ซึ่ง
 จะไม่เป็นการที่จะทำให้ราษฎรเดือดร้อน และจะไม่เป็นการทำให้
 อำนาจของรัฐบาลตกน้อยลงกว่าที่มีอยู่ ขอให้ท่านระลึกถึงกฎหมาย

บทรัฐบาลในครั้งสมบูรณาญาสิทธิราชได้ออกมา เพื่อจะจัดการ
 ปฏิวัติในครั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ อย่างที่พวกเราได้มานั่งอยู่ในสภาวัน
 เจริญชัยเขาทำอะไรไม่ได้ คณะปฏิวัติถึงได้ทำการได้สำเร็จ นั้น
 แสดงว่าเขาออกกฎหมายมาเพื่อจะกดคอพวกเรา แล้วทำไมเราจึงจะ
 ให้กฎหมายนั้นมียุติไปเล่า ข้าพเจ้าตั้งสัยนัก เหตุการณ์ก็ดวงพัน
 มาเกือบ ๓ ปีแล้ว ก็หาได้แก้ไขหรือชำระสะสางให้เป็นไปด้วยดีไม่
 ท่านทั้งหลายก็รักเสรีภาพด้วยกันทุกคน ก็เมื่อรักเสรีภาพด้วยกันทุก
 คน รักรัฐธรรมนูญด้วยกันทุกคน เชิดชูรัฐธรรมนูญด้วยกันทุกคน
 ก็ทำไมจะยอมให้กฎหมายนั้นผ่านไปโดยไม่ให้สภารับรองเล่า ขอได้
 โปรดพูดด้วยน้ำใสใจจริงสักหน่อย อย่าไปเข้ากับรัฐบาลเลย รัฐ
 บาลก็มีพรรคพวกพออยู่แล้ว เราอย่าไปเข้าด้วยเลย

พระพิณจนากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าววาทะ ที่
 จริตข้าพเจ้าไม่ค่อยจะฉันทักในเรื่องกฎหมายนัก ได้เรียนมาตั้งแต่ต้น
 จนปลาย และจนบัดนี้ และในเรื่องการที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติ
 ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ลงชื่อรับรองด้วย ข้าพเจ้าได้อ่านดู แม้แต่ท่านผู้รับ
 รองบางท่าน ท่านก็บอกวาทะมาให้รับหลักการ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะ
 พูดว่าใครเป็นใคร ไม่อยากจะให้เสียเวลา แต่จะตามนิสสัยใจจริงของ
 ข้าพเจ้า ซึ่งบางทีรัฐบาลบางคนก็จะได้เห็นอยู่แล้ว ที่จริงข้าพเจ้าไม่
 จำเป็นจะต้องกราบเรียนว่าข้าพเจ้าได้มาในสภาวันนี้ ก็โดยอภิสิทธิ์

ของผู้ก่อการที่เป็นคนระริฐบาดนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกบุญคุณอยู่เต็มอ้อมไม่
 ตมเลย แต่ในสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกี่ยวกับความยุติธรรม เกี่ยวกับเสรี
 ภาพแล้ว รู้สึกว่าอยากจะให้เป็นไปดังที่ใจคิด ข้าพเจ้าคิดว่าถ้า
 ข้าพเจ้าจะเซ็นอนุมัติ ไม่ได้วางใจรัฐบาลแล้วมากกฟ้องตามมาตรฐาน
 และไปอยู่ในคุกแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะไม่อยู่เป็นคนเป็นแน่ ยอม
 ตาย แม้จะอย่างไรก็ตาม นี่ตามความรู้สึกตามความจริงใจของข้าพ
 เจ้าเพราะเหตุว่าถ้าเราตั้งใจจริง และเราไม่มีเจตนาร้ายต่อรัฐบาล
 โดยที่เราทำไปตามหน้าที่ของผู้แทนแล้ว และมาถูกตีคุกหรืออะไรเช่น
 นั้นแล้ว ก็น่าเสียตาย น่าเสียตย์ของมาก ด้วยเหตุฉะนั้นแหละข้าพเจ้า
 จึงขอวินิจฉัยรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าไม่เคยกราบและไม่เคยวิงวอนเลย ถ้า
 จะให้ข้าพเจ้ากราบลงไปในที่สัก ๓ ครั้ง ก็จะไม่กราบ และขอให้ตรึก
 ตรองให้ เป็นไปตามความประสงค์ของสมาชิกส่วนมากสักหน่อยเกิด
 ท่านนายภฯ ท่านได้รับรองแล้วว่าท่านได้ตั้งกรรมการพิจารณาแล้ว
 แต่ข้าพเจ้าขอกราบเรียนด้วยความจริงใจว่า มีหลายเรื่องที่ตั้งเกิด
 ว่าได้ไปพิจารณาแล้ว ได้ไปพิจารณาแล้ว แต่ว่าเรื่องก็หายไป
 เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ขอวินิจฉัยว่า ถ้าท่านจะรับรองว่าให้เข้ามาใน
 สัมัยประชุมนี้ได้แล้ว ข้าพเจ้าก็จะเป็นที่พอใจ หรือมีมติให้ขอให้
 พวกเราลงมติรับหลักการเสียในฉันทัน เพราะว่าจะเกี่ยวกับเสรีภาพของ
 พวกเรา เหตุใดถ้าจึงจะทิ้งอยู่เฉยเช่นนั้นได้ แต่อย่างไรก็ดี อยาก
 จะวินิจฉัยด้วยดีคิดว่า เพราะเหตุว่ากรรมการที่ท่านได้ตั้งขึ้นนั้นถึงเกิด

ครูรัฐบาลมีแมจอร์อยู่มากกว่า คือมากกว่าดีมาซิกเรา เมื่อเป็น
เช่นนั้นแล้วอาจจะรังไป แล้วดีมาซิกนั้นก็ไม่ใช่ผลต่ำเรื่ง เพราะ
ฉะนั้นจึงวอนแตรกราบไหว้ อักลัดก็ว่า ขอให้รัฐบาลรับรองว่าจะ
ให้ ได้แก่กัน ในสมัยประชุมตามฉันท

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่ ทจริง จะบอกว่ให้รัฐบาลรับรอง
ว่าจะให้ทันหรือไม่ทันก็จนใจเหลือเกิน มันยากง่ายเพียงไรข้าพเจ้า
ก็ไม่รู้ แต่จะให้รัฐบาลเร่งนั้น รัฐบาลจะเร่งได้เท่าไรจะเร่งให้
เท่าทันทีเดียว. นัรับรองได้เท่านี้ คือเร่งกรรมกร

นายมงคล รัตนดิษฐ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่ ข้าพเจ้าอดที่จะพูดไม่ได้ และขอพูดในนามของสมาชิกผู้
หนึ่ง มาตรา ๑๐๕ นี้ เป็นหอกอันคมกริบที่เขาสร้างในสมัยที่ไม่ใช่ของ
ราษฎร เขาสร้างไว้สำหรับตั้งคอราษฎร แล้วต่อมาบัดนี้รัฐบาล
เป็นของราษฎรแล้ว ข้าพเจ้าเห็นความจำเป็นมานานแล้วว่าควรที่จะแก้
เสีย แล้วเพราะจังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่งข้าพเจ้าเป็นผู้แทน ข้าพ-
เจ้ารู้สึกเดือดร้อนเป็นที่สุด ผู้แทนตำบลซึ่งบุชารัฐธรรมนูญเป็นที่สุด
ยังถูกจับไปฟ้องร้องได้. นั้นแปลว่ถ้าอะไร ผิดหลักกฎหมายทั่วไป
เราต้องการจะเอาคนที่ทุจริตและคนชั่วไปเข้าตาราง ดั่งคนคั้นนั้นเรา
ต้องกดมันเอาได้ เพื่อประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง แต่มาตรา ๑๐๕ นี้
เป็นตะกรวาทมนถที่สุด คงเอาไปได้หมดไม่ว่คนคั้นชว ประจักษ์
แก่ข้าพเจ้ามาแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงร้อนใจมาก แต่ครั้นข้าพเจ้า

มาอยู่ในคณะรัฐบาลแล้วก็ได้รับคำตักเตือนว่าควรระวังรอบ เพราะ
 ฉะนั้นการทรงพระราชบัญญัตินั้นจะได้รับการพิจารณาหน้าข้าพเจ้าเห็น
 ด้วย แต่ขอให้ระวังรัดกุมๆ เพื่อจะให้ราษฎรมีสิทธิมีเสรีภาพเต็มที่
 ที่ว่าประชาชนมีอำนาจสูงสุดในแผ่นดิน

นายกรัชมงคล กล่าวว่า คือท่านจะแต่เห็นได้ว่ารัฐบาลนั้นคง
 ใจจริง ๆ ที่จะให้รักษาความยุติธรรม ท่านแต่เห็นแต่ที่ว่ารัฐบาล
 ตั้งกรรมการ มีใคร มีหัตถวงวิธีปรึกษา ผู้ยื่นเอง น้อย่างนี้
 แล้วก็มีนายไต่ ปาณิกบุตร ซึ่งใคร ๆ ก็ทราบแล้วว่า เป็นผู้ ทรึก
 ระบอบประชาธิปไตย แล้วก็นอกจากนั้นก็ยังมีหัตถวงนักนิติศาสตร์ นนออก
 คนหนึ่ง นแต่เห็นแต่ว่ากรรมการส่วนมาก แล้วก็นอกจากนั้นยังมี
 มีผู้ ทกลงมาแล้วจะเป็นตำรวจ คือผู้แทนมหาดไทย แต่ก็ได้ เป็นผู้ กอ
 กาว คือเป็นผู้ ทรึกษาความยุติธรรม คือตำรวจนั้น เขาเรียกว่า
 เป็นผู้ พกษสันตราษฎร์ เราได้เห็นออกแล้วว่าเขามุ่งหมายคืออย่างไร
 แต่จะให้ รัฐบาลรับ ถ้าเมื่อรับไปแล้วเรื่องมันยุ่งยาก แล้วจะหา
 ว่ารัฐบาลโกหก เพราะฉะนั้นขอให้เห็นใจเถิด

นายถ้อย ฤดีปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า
 ความจริงสมาชิกไม่เคยคัดค้านในการที่รัฐบาลจะรับเขาไปทำ หรือ
 เขาไปสอบสวน หรือไปตั้งกรมราชการนั้นไม่ขัดข้อง ถึงแม้ใน
 กรณีพระราชบัญญัติเรื่องนั้นก็ตาม ข้าพเจ้าเองก็ไม่สู้จะขัดข้องนัก
 แต่ความจริงเกี่ยวกับเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญหรืออะไรก็

ตาม ทิศณะผู้ก่อการประสงค์จะให้มียุ แต่ถ้เมื่อจะมามาตั้งกรรมมา-
 ธิการอย่างนี้แล้ว ไม่รู้ว่าเมื่อไรจะเสร็จ เดือนนี้ไม่สำเร็จ เดือนหน้า
 ก็ไม่สำเร็จ สัมมัยประชุมหน้าก็ไม่สำเร็จ แต่การกระทำของสมาชิคนั้น
 ทำอยู่ทุกเมื่อเชียว เพราะฉะนั้นพรุ่งนี้อาจจะถูกจับก็ได้ เมื่อถูก
 หมายจับก็ยังไม่ได้แก้ตัวใครใคร ตำรวจจับได้เดี๋ยวนั้น เพราะตำรวจก็ต้อง
 ทำตามหน้าที่ของตน ทุกฝ่ายจะต้องทำหน้าที่ของตน ผู้ถูกจับก็เรียก
 ว่าได้ผลจริงตามกฎหมายเมื่อไม่ได้แก้ อย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าจึง
 เห็นว่าเพื่อเป็นการเรียบร้อยทั้งต่อฝ่าย รัฐบาลจะยกเอาพระราช
 บัญญัติเรื่องนั้นขึ้นมาว่าเสียก่อน แล้วเสนอสภาภายในเดือนนี้จะได้
 หรือไม่ ฉะเพาะเรื่องนี้ อย่าไปตรวจสอบเรื่องอื่นเลย จะได้หรือ
 ไม่ ขอถามรัฐบาลฉะเพาะเรื่องเสียก่อน เพราะเกี่ยวกับเสรีภาพ
 ของบุคคล

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐบาลตรัสว่าการกระทรวงยุติธรรม
 กล่าวว่า เรื่องนี้ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมการในชั้นนี้ ข้าพเจ้าจะ
 เฝ้าพิจารณา และถ้าไม่เสียหลักแล้ว และถ้าไม่ทันจริงๆก็จะเอา
 ขึ้นก่อนออกก่อน และจะต้องพิจารณาต่อนว่าตามวิธการจะกระทบ
 หนักหรือไม่ คือการแก้กฎหมายเป็นมาตราๆ บางทีอาจจะกระทบ
 กระทั่งถึงมาตราอื่นด้วย เพราะฉะนั้นจะต้องสำรวจก่อน คือจะ
 เพียรที่สุดที่จะให้ออกมาทั้งหมดทันที และถ้าจะออกไม่ได้แล้วจะเอา
 ขึ้นก่อนออกก่อนได้หรือไม่ และท่านสมาชิบบางคนก็เป็นกรรมการอยู่
 ในนั้นแล้วเพราะฉะนั้นกรรมการจะได้พิจารณาอย่างแฟร์ (Fair)

อนุวัติษุ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
 ว่า เรื่องนี้เกี่ยวกับหลักวิชาการ เรายังไม่รู้แน่ว่ามาตราที่เสนอ
 มาจะเป็นการขัดจริงหรือไม่ขัดจริงแน่ใด ก็ปรารถนาค้นถึงว่าเรื่อง
 เสรีภาพ ถึงแม้ว่าจะมีรัฐธรรมนูญใดก็ตามหรือให้ ได้เช่นนั้นก็จริง
 แต่ว่าย่อมมีเขตจำกัด คือคำว่าเต็มทีนั้น เต็มที่โดยมีเขต
 จำกัด ด้วยเหตุการณ์ที่จะให้รัฐบาลนำไปพิจารณาโดยคณะกรรมการ
 เดียวกันนั้นเป็นการชอบอย่างยิ่ง อีกประการหนึ่ง เท่าที่
 ข้าพเจ้า ได้พิจารณาคร่าวๆ ที่ผู้เสนอ ถ้าว่า ความ ความเห็น ของ
 ข้าพเจ้า เห็นว่าไม่สู้จะแตกต่างกันเท่าไรนัก คงข้าพเจ้าจะได้อ่านให้
 ที่ประชุมฟัง มาตรา ๓๐๕ ข้อ ๓ ที่ผู้เสนอๆ มาดังนี้ “ผู้ใดกระทำ
 ให้ปรากฏแก่คนทั้งหลายด้วยประการใด ๆ โดยเจตนาต่อผลอย่างหนึ่ง
 อย่างใด ฯลฯ” คือว่าทำให้ปรากฏแก่คนทั้งหลายด้วยประการใด ๆ
 เหล่านี้ แล้วครวญความเต็มมีว่าอย่างนี้ “ผู้ใดกระทำการอย่าง
 ใด ๆ ก็ตาม ฯลฯ” เป็นอย่างเดียวกัน ผู้ไม่ผิดแปลกอะไรกันเลย
 อันนั้นบอกว่าทำให้ปรากฏแก่คนทั้งหลายด้วยประการใด ๆ นั้นเขาบอก
 ว่ากระทำอย่างใด ๆ ก็ตาม ถ้าจะว่ากันแล้ว อันเก่าจะกระทำให้เรา
 เห็นหนักกว่าด้วยซ้ำไป คือว่าจะกระทำด้วยวิธีเผยแพร่ดีธิการเมือง
 หรือเศรษฐกิจก็ตาม แปลว่าแยกแยะออกไปให้ชัดเจนเข้า อันใหม่
 นี้ไม่ชัดเจน ครวญว่าเราจะสอนดีหรืออะไรไม่ได้เลย นั่นก็ไม่ถูก
 ต้อง ความจริงเราสอนได้ ไม่มีผิดอย่างไร เช่นเราจะสอนว่าบุคคล

ทุกคนเมื่อมีอายุครบ ๒๓ ปีแล้ว จะต้องบวชในพระพุทธศาสนา ไม่มีค
 ณะใดๆ ที่เดียว เพราะฉะนั้นเมื่อเกี่ยวข้องกับหลักวิชาการแล้วน่าจะได้รับความ
 พิจารณาจากผู้ทรงวิทยาการ ที่จะให้รัฐบาลตอบทันทีว่าจะให้
 ทำแต่เมื่อไร วันไหน เห็นว่าลำบาก ฉะนั้นแหละ ข้าพเจ้าก็ใคร่
 เติร์ภาพเหมือนกัน จึงขอชักชวนตมาชิกว่าควรจะให้รัฐบาลรับไป
 พิจารณาจะดีกว่า

นายทองอยู่ พนมพัฒน ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าวว่
 ในเรื่องนี้ เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปราย มีอยู่ ๒ ฝ่าย คือทางฝ่าย
 ตมาชิกขอให้รับหลักการ แต่ทางฝ่ายรัฐบาลขอรับไปพิจารณา
 และโดยฉะเพาะอยากให้เร็วที่สุด ครั้นฟังไปๆ ฝ่ายรัฐบาลก็บอก
 ว่ากลัวจะช้าเสียอีก หรือว่าบางที่พระราชบัญญัตินั้นอาจจะไม่ได้เข้า
 มาในสภาฯ นี้เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ เป็นธรรมดาอยู่เอง ในเมื่อบท
 มาตราในรัฐธรรมนูญได้ชักกับเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญเช่นนี้ ทั้งๆ
 ที่รัฐบาลก็รับรองอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทำไมเราจะไม่ปล่อยให้กฎหมาย
 ที่ชักกับรัฐธรรมนูญผ่านไป เมื่อเป็นการชักกับรัฐธรรมนูญ และถ้า
 เราปล่อยให้ช้านักเป็นการที่เราไม่เคารพรัฐธรรมนูญนั่นเอง เมื่อ
 ไม่เคารพรัฐธรรมนูญแล้ว รัฐธรรมนูญของเราจะเสื่อมไป ด้วยเหตุ
 นี้แหละเราก็ควรที่จะพยายาม ดบให้หมดให้ชาวระชาตเดี่ยมิดักว่าหรือ
 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอสนับสนุนให้รับหลักการเดี่ยฉบับนี้ และขอให้
 ตงกรรมมาชิกไปพิจารณา

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่่า เข้าใจผิด ท่านเข้าใจผิด คือไม่ใช่
ชั้ดกับระบอบรัฐธรรมนูญ ชั้ดกับระบอบประชาธิปไตย ถ้าชั้ดระบอบ
รัฐธรรมนูญทำไมเราจะปล่อยทิ้งได้ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด
นี้ชั้ดกับระบอบประชาธิปไตย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่่า ที่จริงข้าพเจ้าก็อยากจะมีความเห็นอะไรบ้างในเรื่องนี้ แต่ดู
เหมือนจะมีผู้พูดมากแล้ว มีสมาชิกหลายท่านดูเหมือนจะลืมหน้าที่ของ
ตนไปโดยอภิปรายไปในทำนองว่่า สภาฯ นี้ไม่สามารถจะไปกว่่ารัฐ-
บาล ถ้าเป็นเช่นนั้นสภาฯ นี้ควรจะอยู่ภายใต้ความควบคุมของรัฐบาล
มากกว่าสภาฯ เป็นผู้ควบคุมราชการแผ่นดิน เมื่อสภาฯ เรามีอำนาจ
กว่่ารัฐบาลแล้ว สภาฯ นี้อาจจะตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ซึ่งจะเลือก
จากผู้มาจากพว่่ามีานอะไรก็ได้ แล้วทำไมเราจึงจะว่่า สภาฯ นี้จะทำ
อะไรไม่รอบคอบไปกว่่ารัฐบาล นี่เป็นการอภิปรายถูกต้องทำนอง
เมื่อเราสามารถทำงานนี้ได้แล้ว เรายังจะโยนไปให้รัฐบาลซึ่งดูเหมือน
จะรับแต่งานอื่นมาก แล้วก็ทำไปไม่ได้ คือรับไป ถ้าพูดอย่างหนึ่งก็
ว่่าคืออยู่ แต่ถ้าทำไม่ทันออกทันใจสมาชิกแล้ว สมาชิกก็ยังเห็นว่าควร
จะหาบุคคลอื่นตั้งเป็นกรรมาธิการดีกว่าที่จะให้รัฐบาลรับไป และ
สภาฯ นี้อาจจะตั้งกรรมาธิการจากผู้ที่มีศักดิ์ทางว่่าว่่าตั้ง ๓ ทางว่่าว่่า ก็
อาจจะหามาเป็นกรรมาธิการนี้ได้ นี่ข้าพเจ้าเป็นแต่เตือนสมาชิกว่่า
อย่าดูถูกสภาฯ ของเราเลยว่่าไม่สามารถและไม่รอบคอบ ในเรื่องน

เราจะได้เห็นมาแล้ว ในสมัยก่อนหน้า พวกที่โดนโทษรัฐกษัตริย์ ได้รับ
ความเดือดร้อนแค่ไหน เป็นแต่เพียงพูดว่า โยมเยื่อวิญญู่นหรือให้ฟังหู
ไว้หูเท่านั้น แล้วก็โดนเข้าไป ๓ เดือน ๖ เดือน แล้วเจ้าประคุณจะ
โปรดว่ากระไร คำนวณคดีนี้ชัดคือรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘ แท้ๆ เมื่อ
เขาพูดอย่างนั้นเขามีเสรีภาพแท้ๆ แล้วโดนเข้าไป ๓ เดือน แล้วท่าน
จะว่าอย่างไรก็ว่าไปเถอะ

นายกรัฐมนตรีกดว่าว่า ข้าพเจ้าก็เป็นสมมติผู้หนึ่งเหมือนกัน
ที่จริงเรื่องนี้ไม่ได้ถูกต้องกว่าสภาพหากคนดีไม่ได้ แต่ท่านรู้หรือเปล่าว่า
รัฐบาลเป็นผู้มีใช้ในเรื่องเหล่านี้ ในการบริหาร ถ้าเมื่อเรามีคนใช้
ที่จะต้องทำอยู่แล้ว นายไปทำเสียเอง หรือผู้ที่เป็นหัวหน้าไปทำเสีย
เองแล้ว ก็จะทำทำไมได้ ถ้ามีรัฐบาลเสียก็แล้วกัน รู้แล้วหรือคิดไป
ที่ท่านมีคนที่แล้วไม่ใช่ คนใช้ก็กินเงินเดือนเปล่า ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้า
เขาเหมือนกัน ถ้าตกลงกันว่าราษฎรจะให้ข้าพเจ้ากินเงินเดือนเปล่าๆ
รู้แล้วหรือคิดไป

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ก่อว่าว่า
เรื่องนี้น่าเห็นใจผู้เสนอ ที่จะให้ราษฎรได้สิทธิเสรีภาพ แท้จริง
รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง จะรับเรื่องนั้นไปทำให้ดียิ่งขึ้น แล้วคิดว่าท่านเอง
ผู้เสนอนั้นก็ได้เป็นกรรมการพิจารณาอยู่ด้วย น่าที่จะรวมกับรัฐบาล
รับทำให้ได้เร็วที่สุด เรื่องก็จะมาถึงสภาฯ โดยเร็ว ไม่น่าจะคิดค้าน

ให้ชกฆ่าเลย ถ้าเป็นข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้ายนคเดียวก็ ข้าพเจ้าจะเร่ง
 ทงกลางวันกลางคืน เมื่อเราพูดโต้เถียงกันไปโต้เถียงกันมาเช่นนี้เมื่อ
 ไรจะสำเร็จ ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านควรจะมอบเรื่องนี้ให้รัฐบาล ท่าน
 จึงไปตั้งรัฐบาลให้เร็วเข้า เรื่องก็จะสำเร็จมา จึงข้าพเจ้าขออ้อนวอน
 ว่าทำอย่างนั้นจะเร็วกว่าอย่างนี้

หุดวงฉวีนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉกนคร กล่าวว่
 ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า ทำไมหรือจึงจะมีการคัดค้านใน
 การที่จะรับหลักการเดี่ยก่อน ท่านไม่เชื่อความสามารถของสภาฯ
 หรือ ว่าสภาฯ นี้ก็จะสามารถพิจารณาได้ โดยรอบคอบเหมือนกัน
 ว่ากฎหมายบทใดสมควรจะแก้ไขเพิกถอนเพียงใด ข้าพเจ้าในฐานะ
 สมาชิก ไม่ใช่จะไปแย่งเอางานของรัฐบาลมาทำ แต่เห็นว่สิ่งใด
 ไม่ดีไม่ชอบ ก็อยากจะแก้ไขเสียโดยด่วน เพื่อให้ผลบังเกิดแก่อาณา
 ประชากรของเรา ขอท่านนายกฯ อย่าได้เข้าใจว่าข้าพเจ้าจะไป
 แย่งงานแย่งการเลย เราพยายามที่จะทำงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
 อยู่เสมอ สภาฯ ก็ช่วยเหลือรัฐบาล รัฐบาลก็พยายามจะช่วยเหลือ
 สภาฯ แต่ว่าเมื่อสภาฯ นมต์สมาชิกเด่นชัดแล้ว และรัฐบาลก็เห็น
 ชอบด้วย ก็ไม่จำเป็นอย่างใดที่รัฐบาลจะห่วงเหนียว ไม่ยอมให้รับ
 หลักการ เพราะสภาฯ ก็จะขอให้รัฐบาลตั้งคนมาอยู่ในคณะกรรมา
 จิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นได้เหมือนกัน อาทิเช่นตัวอย่าง
 ที่เห็นมาแต่หลายเรื่อง เช่นอย่างพระราชบัญญัติต่างๆ โดยฉพาะ

อย่างยั้งก็ประมวลกฎหมายต่าง ๆ ที่เด่นชัดมายังสภาฯ สภาฯ รับรองหลักการแต่ยังคงกรรมการวิสามัญไปพิจารณา ในกรรมาธิการวิสามัญนั้นก็มีผู้แทนฝ่ายรัฐบาลตั้ง ๓ คน หรือถ้ารัฐบาลจะต้องการมากกว่านั้น สภาฯ นี้ก็ไม่เคยขัดข้องเลย แต่ขอให้สภาฯ นั้นมีจำนวนมากกว่าฝ่ายรัฐบาลบ้าง เช่น ๘ คน เป็นฝ่ายรัฐบาลเพียง ๕ คน และเป็นสภาฯ ๕ คน หรือ ๘ คน เป็นรัฐบาล ๓ คน สภาฯ ๕ คน เช่นนี้คุณเหมือนจะไม่ขัดข้องเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าเจ้าคุณนายฯ คงไม่ขัดข้องในการที่จะให้รับหลักการเสียก่อน แล้วส่งไปให้กรรมาธิการพิจารณา และกรรมาธิการนั้นข้าพเจ้าไม่ขัดข้องเลยที่ฝ่ายรัฐบาลจะมาตั้งมทด้วย

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่ ข้าพเจ้าคนหนึ่งที่ตั้งมั่นสนับสนุนให้แก่กฎหมายนี้ และมีความเห็นว่าควรจะต้องให้รัฐบาลพิจารณา ข้าพเจ้าจะไม่แก้คำที่สมาชิกพูดขาด ฟังถึงว่า ข้าพเจ้าอาจจะถูกสภาฯ หรือสมาชิกเป็นฝ่ายอ่อนเกินวิสัยห้ามมิได้ แต่พูดถึงว่าจะเขียนที่สภาฯ เราทำอยู่นั้น สวมทว่าเรารับหลักการแต่เพียง ๒ เท่านั้น เราทำให้เป็น ๓-๕-๕ ไม่ได้ แต่ที่รัฐบาลแถลงไว้ต่าง ๆ แต่ที่ว่าบางที่กฎหมายนี้อาจจะดีไปกว่านั้นอีกก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าให้รัฐบาลรับไปพิจารณาแล้ว รัฐบาลอาจจะแก้ถึง ๓-๕-๕ ได้ ทางกรรมาธิการของรัฐบาลมีช่องทางที่จะพิจารณาให้กว้างกว่าได้ เพราะฉะนั้นจะมาได้ก็ยิ่งกันทำไมเสียเวลา ข้าพเจ้า

รภัระเบียบของดงภา ๆ เช่นนี้ และเพื่อระดมกแก่งภา ๆ เช่นนี้จึงขอ
อ้อนวอนท่านสมาชิกที่เจตนาให้เห็นด้วยในการที่ควรจะให้รัฐบาลรับ
เขาไป ไม่ใช่เป็นการลดถดถอยสมาชิก

นายกรัฐมนตรี้ กล่าวว่่า ที่ท่านสมาชิกพูดนั้นถูกแล้ว ถูกใจ
แล้ว ค

หลวงวรนติปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงคร กล่าวว่่า เพื่อ
ตัดปัญหายุ่งยาก ข้าพเจ้ายอมให้รัฐบาลรับเขาไปพิจารณา

ทำการแทนประชาชนดงภา ๆ กล่าวว่่า เวดานี้หมดเวลาแล้ว
แต่ข้าพเจ้าเห็นมีกระทู้ตอนอยู่รายหนึ่ง ของนายคาบยูเกียงซึ่งข้าพเจ้า
ได้อนุญาตแล้ว

เดชาธิการดงภา ๆ อ่านกระทู้ตอนของนายคาบยูเกียง ทองดงยา
ตั้งค่อไปนี้

“ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยดังนี้ ด้วยเมื่อวันที่ ๓ เดือนนี้ ได้เกิดอศกภัยชนบทตาดท่าม่วง
อำเภอวังขนาย จังหวัดกาญจนบุรี บ้านเรือนของราษฎรที่ตองถูกไฟ
ไหม้ประมาณต้องร้อยหลังคาเรือน ทรัพย์สินมบัติเสียหายทั้งสิ้นนับ
จำนวนตั้งแฉ่นบาทขึ้นไป ราษฎรไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก
รัฐบาลได้จัดการช่วยเหลือผู้ตองอศกภัยนออย่างไรบ้างหรือหาไม่?”

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
กล่าวว่่า การที่เกิดอศกภัยที่จังหวัดกาญจนบุรีนี้ ทางเจ้าหน้าที่ของ

ฝ่ายรัฐบาล กล่าวคือ คณะกรรมการอำเภอ และคณะกรรมการจังหวัด ได้จัดการช่วยเหลือ และช่วยบรรเทาทุกข์ของผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนแล้ว

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว ว่า ข้าพเจ้าขออนุญาตท่านรัฐมนตรีมหาดไทยว่า ในเรื่องขอให้ อนุญาตให้งดเว้นการจับกุมบริษัทการชั่วคราว เพราะเหตุว่าราษฎร ได้เสียหายจนสิ้นเนื้อประดาตัว และเวลานี้กำลังจัดทำถนนอยู่ และ อีกประการหนึ่ง ขอให้ยกเลิกใบแทนใบบริษัทการให้ โดยไม่ต้องเสีย ค่าธรรมเนียม จะได้หรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย กล่าว ว่า ในข้อฉบับนี้ ข้าพเจ้าจะคงก่อน คือส่วนที่จะยกเว้นได้ เพียงไรนั้นขอไปตรวจกฎหมายดูอีกที

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๕ นาฬิกา

ร.ต. เนตร์ พูนวิวัฒน์
นายมนูญ บริสุทธิ์
หลวงพิพัฒน์พลกาย
นายจิ่ง จริงจิตร
ไสว อินทรประชา

นายป้าพ พูน-หลง
ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
บุญช่วย สุนทรมัต
วิจิน สัจจะเวท

๑๑๕๘

ทองกระจาย รัชตะววรรณ
พระพิไสยสุนทรการ
ขุนประเจตคุณพันธ์
ร.ต. ถัด รัตนพันธ์
ตรวจแล้ว ๑๑/๑๓/๗๗

พระเรียนวิรัชชพากย์
รองประธานคนที่ ๑ (ลงนามแทน)

ศิริ อินทร
เลียงฮือ ศรีสุชาติ
ถิน จุฑารพ
ผู้ตรวจงานการประชุม

หลวงคหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร